

சுதந்திரன்

SUTANTIRAN

மில்க்வைற்
மெழுகெவிரட் வாசனை சோப் - நீல சோப்

ஆரோக்கியநீர்த் ஆவிகள் சிங்கநீர்த்

உள்ளாட்டு உற்பத்திக்கு அளிக்கும் ஆதரவு நாட்டின் பிராவுவாகப் விளங்கித் தரும் அளிக்கும் ஆதரவாகும்.

வள்ளலார் ஆண்டு 2000, மார்ச் 13 உ. சனி (24-2-69) துல்கந்தா 6 புத்தகம் 23 இதழ் 81

தமிழ்நாட்டின் புதிய முதல்வர் பற்றி சிங்கள வெறியர்கள் துவேஷம்!
புதுடெல்லியில் இந்தி வெறியர்கள் பீதி!!

கருணாநிதி இலங்கை மீது படை எடுப்பாராம்!

“அண்ணாதுரையைவிட கருணாநிதி பயங்கரமானவர். தீவிர தமிழ் இன வெறியர். திராவிட ஏகாதிபத்தியம் நிறுவத்தூடிப்பவர். பீண்டும் பிரிவினர்க் கொள்கை பலப்படும். இலங்கையிலும், தி. மு. க.—தமிழரசு நடவடிக்கைகள் கருணாநிதியின் சூதுமழைப்பூடன் இனித் தீவிரமாகும். இலங்கை மீது தமிழரசாரின் உதவிபுடன, திரு. கருணாநிதி என்றே ஒருநாள் படையெடுத்தாலும் ஆச்சரியமில்லை. ஆகவே திராவிட ஏகாதிபத்திய ஆபத்திலிருந்து சிங்களவர்கள் விடுபடவும் அதை எதிர்த்துப் போராடவும் இப்பொழுதே தயாராக வேண்டும்”

—இப்படியொரு பிரசாரம் சிங்கள இன வெறியர்களால், தென்னிலங்கையில் சிங்களக் கிராமங்கள் தோறும் மிகத் தீவிரமாக நடத்தப்பட்டு வருவதாக தெரிகிறது. தமிழர்களை இந்நாட்டின் எதிரிகளாக ஒழிவொரு சிங்களவர்களும் கருது வேண்டுமென்றும் சமயம் நேரும் போது சிங்கள இனத்தைக்காப்பாற்ற இரத்தம் சிந்தவும் தயாராக வேண்டுமென்றும் பிரசாரம் செய்யப்படுகிறது.

இலங்கையில் நடத்தப்படும் இன்னிஷ்டம் பிரசாரக்களை தமிழக முதல்வர் கருணாநிதி வன்மைபாக்கக் கண்டித்ததுடன், தமக்கு இலங்கை மீது படையெடுக்கும் எண்ணம் சிறிதும் கிடையாதெனவும் தெரிவித்துள்ளார்.

இந்நாட்டில் சிங்கள தமிழ் மக்களிடையே இனப்பகையை மூட்டி விட்டு மீண்டும் நாட்டில் இரத்தக்களரியை இத்தகைய பிரசாரம் ஏற்படுத்திவிடுமோ என்று அஞ்சப்படுகிறது. சென்ற யாரம் துவவாக்கொல்லியி லுள்ள ஓர் சைவாலயத்தில் ஏற்பட்ட ஓர் சிறு சவசலப் பைக்கட, தி. மு. க.—சிங்களவர் சண்டையாக திரிந்து தேசியப்பத்திரிகை என்று தன்னையர்ணித்துக் கொள்ளும் ஆய்வில் ஏடு ஒன்று செய்தி வெளியிட்டிருந்ததும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

பத்திரிகைகள் அனைத்தும் தலையங்கங்கள் திட்டியிருப்பதாகவும் அவரது கட்டுரை கூறுகிறது. அந்தக் கட்டுரை மேலும் கூறுவதாவது:—

உலகில் தமிழ் நாட்டுக்கு தனியிடம்

நமீழ் மொழியையும் தமிழ் பண்பாட்டையும் பாதுகாத்து தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை நிலைநாட்டி, தமிழ்நாட்டுக்கு உலகில் தனி அந்தஸ்தைப் பெறுவதே அண்ணாவினதும் தி. மு. க. வினதும் இலட்சியமாகும். இந்த இலட்சியம் நிறைவேறப் பாடுபடுவதே அண்ணாவுக்கு தமிழர்கள் செய்யும் அஞ்சலியாகும்.

இவ்வாறு சென்னையில் நடைபெற்ற கூட்டமொன்றில் பேசிய தமிழ் நாடு முதல்வர் கலைஞர்கருணாநிதி குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

தமிழரசார் கோரிக்கைக்கு பிரதமர் இணங்கக் கூடாதாம்!

“பிரதமர், சமஷ்டி கட்சியின் எந்தக் கோரிக்கைக்கும் இணங்கக் கூடாது. இணங்கினால் அது சிங்கள மக்களுக்கும், உத்தியோக மொழிச் சட்டத்திற்கும் பெருந்துரோகமியை மூடும்பதாகும்.”

—இவ்வாறு “சமஷ்டி நெருக்கடி” என்ற தலைப்பின் கீழ் ‘தினபதியின்’ சுகோதரா ஏடான “சன்” ஆங்கில ஏடு இம்மாதம் 20-ந் திகதி திட்டியுள்ள ஓர் ஆசிரியத் தலையங்கத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

அத்தலையங்கம் மேலும் கூறுவதாவது:—

“சமஷ்டி கட்சியின் உயர் மட்டத் தூதுக்குழு ஒன்று வெகு வினையில் பிரதமரைப் பேட்டி கண்டு, நிபந்தனையின் பெரில் அரசாங்கத்தக்கு தொடர்ந்து ஆதரவு அளிப்பதற்குச் சிவசலுகைகளைத் தமக்குவழங்க வேண்டுமென நெருக்கடி யொன்றை ஏற்படுத்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறது.

“மூன்று கோரிக்கைகளைச் சமஷ்டிக்கட்சி வற்புறுத்த விருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. (i) குறிப்பிட்ட காலத்துள் சிங்களப் பரீட்சையில் தேர்ச்சியடையாதவர்களுக்கு விதிக்கப்படும் தண்டனைகளைப் பூரணமாக நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். (ii) வடக்கு கிழக்கு பாடசாலைகளில்

தினபதியின் சுகோதரா ஏடு கூறுகிறது இப்படி!

கல்வி வசதிக் குறைவு. (iii) திருமலையில் தமிழ்ப்பல்கலைக் கழகம் ஸ்தாபித்தல்.

“இந்த நாட்டிலே ஏனைய சமூகத்தவர் களின்—குறிப்பாகச் சிங்களவர்களின் நன்மையை மகநிலை கொண்டிருப்பாரானால், பிரதமர் சமஷ்டிக்கட்சியின் மேற்படி ஏந்தக் கோரிக்கைகளுக்கு அவர் உடன்பட முடியாது.

“சமஷ்டிக்கட்சி, காலத்துக்குக் காலம் திருகோணமலையில் பிடியைத் தனது கைக்குள் வைத்திருக்கப் பல்வேறு உபாயங்களையும் கையாண்டு வந்திருக்கிறது. பெரடரிச் கோட்டையைப் புனிதநகராக்கும்படி முன்னர் போரப்பட்டது. இப்போது வகுப்புவாத அடிப்படையில் தமிழ் பல்கலைக் கழகம் திருமலையில் அமைக்கும்படி கோரப்படுகிறது.

“அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அரசகரும் மொழியில் தேர்ச்சி பெறுவதற்கு அளிக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளில் எந்த மறுதல் செய்தாலும் அது உத்தியோக மொழிச் சட்டத்தை முறியடிக்கும் சதி வேலையாகவே கருதப்படும். பல சலுகைகள் இதுவரை அழிக்கப்பட்டு, பல முறை காலக்கெடுவும் நீடிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஆகவே பிரதமர், உத்தியோக மொழியைப் பயிலுவதற்கு,

அண்ணா கூட்டங்களில் சி. ஐ. டி.

அறிஞர் அண்ணாவுக்கு அஞ்சலி செலுத்தி நாட்டின் பல்வேறு பாகங்களிலும் நடைபெறும் கூட்டங்களுக்கு செல்வார் இரகசியப் பொலிசார் அனுப்பப் படுவதாக தெரிகிறது. கூட்டங்களில் பேசும்படுக்பேர் கக்களும் பதிவுசெய்யப்படுகின்றனவாம்.

புதிய ஊழியர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த காலக்கெடுவை மேலும் நீடிக்கும் எவ்வித சலுகையையும் வழங்குவதற்கு உடன்படக் கூடாது.

“தமிழ் பாடசாலை வேலைகள் அனைத்தும் தமிழில் நடப்பதாகவும் தமிழ் ஆசிரியர்கள், சிங்களத்தில் தேர்ச்சி பெறத் தேவையில்லையென்றும், சமஷ்டியினர் வரதிடுகிறார்கள். தமிழ் ஆசிரியர்கள் அரசாங்க ஊழியர்கள் இல்லையா! அவர்களுக்கு (9-ம் பக்கம் பார்க்க)

எங்கே ந்யோ

அத்தியாயம் (7)

திருகோணமலையைப் பற்றி ரகு நிறையக் கேள்விப்பட்டிருந்தான். ஆனால் அங்கு ஒரு முறை கூடச் செல்லும் வாய்ப்பு அவனுக்குக் கிடைக்கவில்லை. அவனுக்குத் தெரிந்த இரண்டு டொர்வார் திருகோணமலை செல்வன் கொழிக்கும் பூமி என்று கூறிக் கொண்டு அங்கு வேலைதேடிச் சென்றது அவனுக்கு ஞாபகம் இருந்தது.

திருகோணமலையின் இயற்கைத் துறைமுகம், திருக்கோணமலைவரம், வெந்நீர் குற்றக்கள், கடற்படைத்தளம் போன்ற சரித்திர சம்பந்தமான இடங்களைப் பற்றியும் படித்திருந்தான். அந்த வயதில் இப்படியான இடங்களைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை அவனிடம் உண்டாகியிருந்தது. ஆனால் வளர்ந்தபின் அந்த ஆசைகள் கருகிப் புதிய ஆசைகள் தோன்றின.

இடையில் படித்து விட்டு வேலையில்லாமல் சில வருடங்கள் அவன் அலைந்து திரிந்த போது திருகோணமலைத் துறைமுகக் கூட்டுத் தாபனத்தில் கலையரங்கவேலை எடுக்கலாம் என நண்பர்கள் அனுபவப்போது அவன் அங்கு செல்ல நினைத்தான். ஆனால் சின்னையா அவனைப் பிரிய மனம் ஒப்பவில்லை.

ஆனால் இன்று எதிர்பாராதவிதமாக அவன் திருகோணமலைக்கு வந்துவிட்டான். அதில் அவனுக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி. அங்கு யாருமே அவனுக்கு அறிமுகமில்லாதிருந்ததால் இன்னும் சாதகமாகப் போய்விட்டது. அவன் மெதுவாக நடக்கத் தொடங்கினான். திரை நேராக நடந்தான். அவனுக்கு பசியும் களையும் அதிகரித்திருந்ததால் ஏதாவது சாப்பிடவேண்டும் போல் தோன்றியது. ஆனால் அவன் நடந்து கொண்டிருந்த தென்பாறையில் கடலையும்

வீடு திரும்பாமல் இருந்திருந்தால் சின்னையாவின் கெதி என்ன ஆகியிருக்குமோ என்று நினைத்துப் பார்க்கவே அவன் பயப்பட்டான். யாரிடமாவது யாசித்தால் பணம் பெற்றுக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் செல்லவாமா என்று கூடச் சிந்தித்தான். ஆனால் அங்கு திரும்பிப் போவதால் இன்னும் தன் மனக்கலையை அதிகரித்துக் கொள்ள வேண்டியவரும் என்ற எண்ணத்தில் இனிமேல் யாழ்ப்பாணம் போவதில்லை என்ற தீர்மானத்திற்கு வந்தான். இதுவரை அவன் கடலோடு கடலாக மாண்டு அழிந்து விட்டதாகச் சின்னையாவுக்குச் செய்தி எட்டியிருக்கும். சின்னையாவுக்கு மருமகனாக இருந்த ரகு மாண்டபோது கூட்டும் என்று நினைத்தவன். இனிதான் பெயர் ரகு அல்ல ராஜா என்று மாற்றிக் கொண்டான். அவன் பிரயாணத் தொடர்ந்தது, பல சந்திக்கலையும் தெருக்களையும் கடந்து அவன் நடந்து கொண்டிருந்த போது கோயில் கோபுரம் ஒன்று தெரியவே அவன் அதை நோக்கி நடந்தான். அருகருகே அமைந்த இருகோயில்கள் அங்கே தேனாட்டன் முதலாவது கோயில் அம்பாள் கோயில் என்பன முதலாக இருந்து தெரிந்து கொண்டு கைகாட்டி அதை வணங்கிவிட்டு அவன் அடுத்த கோயிலுக்கு நடந்தான். அது ஒரு சின்னையார்கோயில் அம்பாள் கோயிலை அது கொஞ்சம் சிறிதாக இருந்தது. அதன் எதிர்ப்புறத்தே பச்சைப்பசேலென்ற பெரிய முற்ற வெளியும் சற்றுத் தூரத்தில் அதற்குக் கரை கட்டி ஊர்போல கடலும் அமைந்திருந்தது. பார்க்க்பதற்குக் கண்கொள்ளலாம் காட்டியாக இருந்தது. பின்னையா லாரத்தரித்தலிட்டு அங்கே தோன்றிய இயற்கை எழிலை சிலநிமிடநேரம் நின்று ரசித்த ரகு மீண்டும் அம்பாள் கோயிலுக்குச் சென்று நிறந்திருந்த பெரிய மண்டபத்தின் அருகே தோண்டி சாப்பிட்டு அமர்ந்து கொண்டான்.

பூசைக்கு மணியடித்து விட்டது. அந்த ஓசைக்கேட்கேட்டாமல் என்னமாத் தூங்குகிறாய்... போய் முகங்கால் கைகழுவிக் கொண்டு வந்து காலியைக் குமாட்டு... என்ன சுவஸிக்குந்தாலும் காணியம்மன் கருணையில் மாறி விடும்... எழுந்திரு... அவன் பக்கத்தில் தலைநரைத்துப் போன ஒரு பெரியவர் நின்று அவனை எழுப்பிக் கொண்டிருந்தபோது அவனும் சின்னையாவை நினைக்காமல் இருக்கமுடியவில்லை. அவர்தான் தன்பக்கத்தில் நின்று எழுப்புவது போன்ற தோர் பிரமையில் திமிர் முறித்தபடியே எழுந்திருந்த அவன் அவரை நன்றிப் பெருக்குடன் பார்த்துவிட்டு அப்பால் நடந்தான். அப்போது பூசைக்கு ஆயத்தமாக பணியடிக்கவே அவன் தெருவோரத்தில் இருந்த குழாய்க்குச் சென்று முகங்கழுவிக் கொண்டு கோயில் மண்டபத்திற்குத் திரும்பவும் வந்து ஒரு ஓரமாக நின்று காளியம்மனைக் குமட்டித் தொடங்கினான். காளியிடம் எதைக் கேட்பது எதை விடுவது என்பது

திரும்பவும் அவன் கண்விழித்தபோது பக்கத்தில் பெரிய ஆரவாரமாக இருந்தது. அவன் மணியடித்த டிக்கொண்டு எழுந்து பார்த்தபோது சில மினவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து வலை இழுத்துக் கொண்டிருந்தனர். ரகு அவர்கள் அண்மையில் சென்று நின்று கொண்டான். அவர்களுக்கு உதவுவதற்கு அவன் கால்களும் கைகளும் துடிக்கப்போதும் அவன் பங்கத்தில் எந்த உதவியும் செய்ய முற்படவில்லை. அப்போது அந்த மினவர்களில் ஒருவர் அவன் பக்கத்திலும் 'ஏன் தம்பி அப்படியே நிற்கிறாய்... கொஞ்சம் உதவி செய்யன்... அந்த முடியில் பிடித்து எங்களுடன் சேர்ந்து இழு தம்பி' என்றதும் அவர் கூறுவதற்காகவே காத்திருந்தவன் போல தல் வேட்டியை முழங்கால்வரை தூக்கி மடித்துக் கட்டிக் கொண்டு வலையைப் பிடித்துச் சுவர்களை சேர்ந்து 'ஏன்யா' போட்டபடி இழுக்கத் தொடங்கினான் ரகு. இரவு

இதைக் கொண்டுபோய் விட்டால் கொடுத்து நன்றாகச் சமைத்துச் சாப்பிடு. முடிந்தால் நாளைக்கும் இந்த நேரத்திற்கு வா... என்று அந்த மனிதர் கூறியதும் மறுவார்த்தைக்கு இடமின்றி அவர் கொடுத்த அவ்வளவு மினையும் ரகு தன் கையை நீட்டிப் பெற்றுக் கொண்டு ஒரு மறைபுனை இடத்தில் சென்று அந்த மினையல்லாம் மணலில் பாப்பி விட்டுப் பக்கத்தில் அமர்ந்து கொண்டான். ஏறத்தொழில் செய்வதற்காக அவன் தன் காலை இழுக்க நேரிட்டதோ அதே தொழில் அவனைத் தூக்கி வந்து வக கொடுத்ததை எண்ணித் தனக்குள்ளாகவே சிரித்துக்கொண்டிருந்தான். அந்த மனற்பரப்பில் இடந்த அத்தனை மின்களும் தன்னைப் பார்த்து நகைப்பது போன்றதோர் பிரமை யில் அவன் அவற்றையே பார்த்தபடி பிடிருந்தான். 'என்ன கம்பி மின்னிலைக்கா...' அவ்வழிபாக்க

நாலும் அங்கே

புரியாத நிலையில் 'பராசக்தி அனிலாண்டேஸ்வரி எனக்கு நல்லதைச் செய்' என்று மட்டுந்தான் அவனால் வாய்விட்டு வணங்க முடிந்தது. பூசை முடிந்து விட்டி சந்தனம் பெற்றுக் கொண்டதும் அவன் தெருவில் இறங்கி முற்றவழிப் பக்கமாக நடந்தான். அப்போது எதிரே வந்த ஒரு ஊரை ஒட்டலுக்குள் துளைந்து பசி தீரச் சோறு சாப்பிட்டு விட்டு எழுந்தபோது அவனிடம் ஒரு பைசா கூட மிஞ்சியிருக்கவில்லை. இரவுக்கு என்ன செய்வது என்று நினைத்த போது அவனுக்குக் கதறியழ வேண்டும் போல இருந்தது. ஆயினும் அவன் ஒரு அசட்டுத் தைரியத்துடன் அங்கிருந்தபடியே பின்புறத்திரும்பி அந்த காளியம்மன கோயிலை சுற்றாக்கி ஒரு முறை வணங்கிவிட்டு முற்ற வெளிக் குள் இறங்கி நடத்தான்.

முழுவதும் துடுப்பு வலித்த வலி இடையிடையே அவனைத் துன்புறுத்தியபோதும் அதைப் பொருட்படுத்தாமல் உற்சாகத்துடன் வலியுறுத்த ரகுவைக்கண்டு மறியவர்க்கும் பெரிய சத்தத்துடன் இழுக்கத் தொடங்கினார். அப்பாடா! ஒரு படியாக வலை இழுத்து முடிந்தது. அன்று ரகுவின அதிர்ஷ்டமோ அல்லது அவர்கள் அதிர்ஷ்டமோ என்றயில்லாதபடி நிறையக் கிரைமீன் பட்டிருப்பதாக அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ரகு புரிந்துகொண்டான். எப்படியோ தன்னால் அவர்களுக்கு உதவ முடிந்ததே என்ற திருப்தியில் ரகு மென்னமாத் அவ்விடத்தை விட்டு நகர்ந்தான். அப்போது தம்பி... தம்பி என்ற குரல் கேட்டுத் திரும்பினான். ஆரம்பத்தில் அவனிடம் உதவி கேட்ட அதே நபர் அவனை அழைத்துக்கொண்டிருந்தார். அவ்விடத்தில் நின்றபடியே அவன் அவரைப் பார்த்து அவர்களை நிறைந்த மீனாட்கள் அவனை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார். இரண்டு கரங்களிலும் நிறைந்து வழிந்த அந்த மீனை அவர் அவனிடம் நீட்டியபோது அவன் இதைத் துப்ப போய் 'இதென்ன

சென்ற ஒரு வயோதிக மாதிரி குரல் கேட்டு திமிர் கிறான். அந்தக் கேள்வி அவனைச் சிந்திக்கத் தூண்டு கிறது. 'ஆம்' என்பது சீபால் தலையை மட்டும் அசைத்து விட்டு மீண்ட தலையைக் குனிந்துகொண்டிருந்த அவன். 'முழிமீனும் என்ன விளை தம்பி...?' அந்தப் பெண்ணிடம் இருந்து வந்த அடுத்த வினாவுக்கு 'இரண்டு ரூபா' என்ற பதில் அளிக்கிறான். மறுவார்த்தையின்றி அந்தப் பெண் தன் மடியில் இருந்த பணத்தில் இரண்டு ரூபாவை இழுத்துக் கொடுத்துவிட்டு அவ்வளவு மினையும் பெற்றுக் கொண்டு செல்கிறான். அந்த இரண்டு ரூபா பணத்தை எடுத்துப் பலமுறை தன் கண்களில் ஒற்றிவிட்டு அவ்விடத்தைவிட்டு எழுந்து நடக்கிறான் ரகு. அவன் மனம் காளியம்மனை வாழ்த்திக் கொள்கிறது. வந்த வழியே நடந்து சென்று அவன் காளிகோயிலை அடையும்போது நன்றாக இருட்டி விடுகிறது.

கோயிலில் தீபாலங்காரம் நடைபெறுவதைக் கண்டு ரகு அந்தக் குழாயடியில் சென்று திரும்பவும் முகங்கைகால் கழுவிக்கொண்டு முன் கடையில் அந்த

அங்கே காணப்பட்ட இயற்கைக் காட்சியின் அழகு அவன் உள்ளத்தை ஈர்த்தெடுத்தது. அதனால் அவன் முற்றவெளித் தொங்கல் வரை நடந்தான். முற்ற வெளி எல்லாவரை ஒட்டிய படி சென்ற தார்ப்பாறையைக் கடந்ததும் அவன் உற்சாகத்தில் நின்றான். அதில் நின்றபடியே சிறிது நேரம் அந்தக் கடலை உற்றுப் பார்த்தான். அந்தக் கடல் அவனுக்கு வல்வையை நினைவுட்டியது. ஆயினும் அங்கே காணப்பட்ட மலகளும் அதன் மேல் அமைந்திருந்த பெரிய கட்டடங்களும் அந்தக் கடலுக்கு ஒரு தனி யழகமும் வண்ப்பையுள் கொடுத்தன. அவன் அந்தக் கடற்கரையோரமாகச் சிறிது தூரம் நடந்து விட்டுச் சற்றுத் தூரத்தில் தென்பட்ட ஒரு பூவரசமரத்தினடியில் அமர்ந்து மணலின் மேல் மல்லாந்து படுத்தான். மேலே ஆகாயமும் மேலும் பூமியுமாக அவனுக்கு இடமிருந்தது. அந்தக் கடல் பிறந்த ஊராகிய வல்வெட

ஐயா... இதைல்லாமல் எகற்றான் என்று. 'மற்றவர்கள் தாங்களாகவே வந்து வலையிழுத்துவிட்டுக் கூலிக்கு மீன்தரும்படி சண்டைபோடும் இந்த நாட்களில் நாங்கள் கூப்பிட்டதற்காக உதவிப் போட்டு நாங்கள் மனமுவந்து தரும் மீனைக் கூட வேண்டாம் என்று சொல்லும் நீ யாரப்பா... இந்தா

இரண்டு ரூபா பணத்தை மாற்றி இருபது சதத்திற்கு இரண்டு தட்டுக் கற்பூரம் வாங்கிவந்து கோயில் முன்பில் சொழுத்தி அம்மனைத் தன் மனதார வணங்குகிறான். கோயில் பூசை முடிந்ததும் அவன் பக்கத்துக் கடைக்குச் சென்று பணத்திற்கேற்றதாக (9-ம் பக்கம் பார்க்க)

பரா. பரவேஸ்வரி

சில கட்டடங்களையும் விட வேறு கடைகள் காட்சியளிக்கவில்லை. 'எளிபென்ற ஹவுஸ்' செல்லக் கூடிய அளவுக்கு அவனிடம் பணமும் இருக்கவில்லை உடையும் இருக்கவில்லை. ஆகவே அவன் முதலாவது தென்பட்ட ஒழுங்கை வழியாகத்திரும்பி நடக்கத் தொடங்கியபோது அங்கே அவன் தேடிவந்த ஒரு தேனீர்க்கடை இருந்தது. அவன் உள்ளே நுழைந்து அருகிலிருந்த ஓர் வாங்கின் மேல் அமர்ந்து கொண்டான். தன்னிடம் இருந்த இரண்டு ரூபாவில் ஐம்பது சதத்திற்கு சாப்பிட்டு மிக மிகுதியைப் பத்திரமாக மடிக்குகொடுக்க கொண்டு நடக்க முற்பட்டபோது அவன் எதிரே ஒருவர் பத்திரிகையும் கையுமாக வந்து கொண்டிருந்தார்.

அந்தக் கோயிலுக்கு அண்மையில் ஒரு மேல் மாடிக் கட்டடம் இருந்தது. அது அமைந்திருந்த விதத்தில் அது ஒரு பாடசாலைவாக இருக்க வேண்டும் என்று ஊகித்துக் கொண்டான். அவன் பார்ப்பை கோயில் கதவில் சென்று நினைத்த போது அவனுக்குத் தன் எதிர்காலத்தைப் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அம்பாள் கருணையுள்ளவள் எப்படியும் தனக்கொரு வழி காட்டுவாள் என்று எண்ணத்தைச் சாத்திப்படுத்திக் கொண்ட போதும் அடுத்த நேர உணவுக்கு வழி என்ன என்ற பிரச்சனை அவனைக் குழப்பிக் கொண்டேயிருந்தது. அவன் என்ன வேலை செய்து தன் கடலைக் காப்பாற்ற முடியும்...? முதல், முன்பின் அறிமுகமில்லாத அவனுக்கு யாராவே கொடுக்கப் போகிறார்கள்...? என்றெல்லாம் சிந்தித்தபடியே அந்தச் சிமெந்துத்தரையில் சாய்ந்தவன் தன்னையறியாமலே கண்ணையர்ந்தான். திரும்பவும் யாரோ அவனைத் தட்டியெழுப்பியது தான் அவன் கண்ணிழை தான். 'என்னப்பா மதியப்

'வல்வையில் புயலின் நாசம், கடலுக்குச் சென்ற மினவர்கள் பலர்விடுதிரும்பாததால் கடற்கரையில் மரண ஓலம்' என்று கொண்ட டை எழுத்துக்களில் காணப்பட்ட தலையங்கத்தைப் படித்ததும் அவனுக்கு சின்னையாவின் ஞாபகம்வந்தது. அண்ணன்மார் இதவரை

உள்ளே

கேட்டுப்பாருங்கள்

திருவாளர் குயுக்கி III

கே: வரலட்சுமி, அக்கரைப்பற்று.

கே: நல்லவன் சங்கட மின்றி வாழ்வானா?

ப: தவறு, நல்லவனுக்குத் தான் அடிக்கடி பல சங்கடங்களும் சோதனைகளும் ஏற்படும்!

கே: உலகத்தில் யகை இல்லாமல் ஒருவனும் வாழ முடியுமா?

ப: முடியாது. மகாத்மா காந்தியைக் கூட கோட்சே பகைவனாக கருதினான்!

கே: இராசதுரை சாவகச்சேரி.

கே: அடுத்த தேர்தலில் சாவகச்சேரித் தொகுதிக்கு அடுப்படி முன்னணியார் புறப்படப்போகிறாரா?

ப: அடுப்படிக்கு அரசியலில் இலியும் எனவே வேலை? எட்டுக்காக கூட கிடைக்குமா?

கே: குருநகர் தேவாலய கம்பலம் பற்றி தமிழரசு எம். பீக்கள் நடவடிக்கை யெடுப்பார்களா?

ப: அச்சம்பவம் நடந்து முடிந்த அடுத்த கணத்தில் இங்கு விரைந்து சென்று பார்வையிட்டு உடன் நடவடிக்கையெடுத்தவர் கோப்பாய் எம். பி. திரு. சி. கதிரவேற்பிள்ளை தானே!

கே: திரு. அல்பிறட்டூரையப்பா தான்மேயராசு வராதது பற்றி என்ன நினைப்பார்?

ப: காத்திருந்தவன் பெண்டாட்டியை நேற்று வந்தவன் கொண்டு போய் விட்டான். கொடியென்று நினைக்கலாம்!

செம்பியன் செல்வன், செம்பியன்பற்று.

கே: தமிழை ஆற்றுவளர்த்தவர்கள் யார்? இன்றுவளர்ப்பவர்கள் யார்?

ப: அன்று வளர்த்தவர்கள் பண்டிதர்கள். இன்று வளர்ப்பவர்கள் பத்திரிகை ஆசிரியர்கள்!

கே: எஸ். இலங்கம், குருநாகல்.

கே: யாழ் மேயர் தேர்தலில் த. அ. சுட்டி, த. கா. சுட்டி கூட்டு முன்னணி வெற்றி பெற்றுள்ளதே? இக் கூட்டு முன்னணி நிலைக்குமா?

ப: தமிழ் காங்கிரசுக்கும் தமிழரசுக் கட்சிக்கும் கட்சி ரீதியிலோ, கொள்கை ரீதியிலோ எதுவித கூட்டும் இடையாது. மேயர் தெரிவு மாறகர சபை உறுப்பினர்கள் நங்களுக்குள் செய்து கொண்ட ஓர் ஏற்பாடு அது நிலைக்குமா என்பது பொறுத்திருந்து, பார்க்க வேண்டியதொன்று.

கே: எஸ். இலங்கம், குருநாகல்.

கே: சினிமா நொச்சிப் பிரதி நிதியின் விலாசத்தக்கூறு முடியுமா?

ப: திரு. கா. பொ. இரத்தினம், 56, உருத்திராமா வத்தை, கொழும்பு-6.

கே: அண்மையில் தடை செய்யப்பட்ட வேலைகளைத் தடுத்த

அதிக நன்மையடைந்தவர்கள் யார், எப்படி?

ப: அதிக நன்மையடைந்தது அரசாங்கம் தான். வேலைநிறுத்தம் சீக்கிரத்திலே நியாயமான சம்பள உயர்வுக் கோரிக்கையும் போன இடம் தெரியவில்லையே. இது ஆட்சியாளருக்கு நன்மைதானே!

ஏ. ராஜா, அனுராதபுரம்.

கே: மூன்று மாதத்தில் தமிழரசு கட்சியை விழுத்திக் காட்டுகிறேனென்று கூறிய வர்களுக்கு யாழ் மேயராக தமிழரசு ஆதரவாளர் எஸ். நாகராசா தெரிவு செய்யப்பட்டிருப்பது எப்படிவிருக்கும்?

ப: அடிவயிற்றில் நெருப்பைக் கொட்டியதுபோல இருந்திருக்கும்!

கே: மலையகத்தில் வளர்ந்து வரும் இலங்கை தொழிலாளர் கழகத்தைக் கண்டு இ. தொ. கா. குலைநடுங்கக் காரணமென்ன?

கே: தோட்டத் தொழிலாளர்களை ஏமாற்றி அவர்களை சந்தாப் பணத்தில் ஐய்வா பயணம் நடத்துபவர்கள், தன்னலமற்ற சேவையைத் தாரகமந்திரமாகக் கொண்ட மற்றோர் தொழிற்சங்கமான இ. தொ. கழகம் மலையகத்தில் வளர்வதைக் கண்டு குலைநடுங்காமல் கைத்தடியா வரவேற்பார்கள்?

ம. அன்ரன், மிருகவில்.

கே: பரீட்சையில் இக்கால மாணவர்கள் கொப்பி அடிக்கிறார்களே!

ப: அன்று கணக்குப்பாடத்தில் கொப்பி அடித்த பிரேம தாசா இன்று மந்திரியாக இருக்கும்போது தாங்களும் ஏன் கொப்பியடித்து மந்திரியாக வரமுடியாது என்று அவர்கள் நினைக்கலாம்!

ஈழத்துமணி, திருகோணமலை.

கே: இந்தியர்கள் வந்த பின்னரே நாடு வளம்பெற்றது எனக் கூறும் சிறிமா அம்மையார், ஏன் அவர்களை இந்த நாட்டுக்கு குடி மக்கள் ஆக்க விரும்பவில்லை?

ப: நன்றியுணர்வு அற்ற தாலும், சிங்கள இனவெறியில் முழுகியிருப்பதாலும்!

கே: உலக மகா இணைப்பரசு நிறுவ விரும்பும் முதலமைச்சர் இலங்கையிலும் ஓர் இணைப்பரசை நிறுவ முயலாத காரணமென்ன?

ப: ஊருக்குத்தானடி உப தேசம், உணக்கல்ல; என்று தன் மனைவியிடம் கூறிய போதகர் போல அவர் விளங்குவதால்!

கே: 'துடையடி வீரன்' இராசரத்தினா எங்கே காணோம்?

ப: "வகுப்பு வாத வியாபாரத்தை" ஆர்ஜியார் பொறுப்பேற்றுள்ளதால் அவர் கடைசியைக் கட்டி விட்டார்!

நடனமாடி, மடுச்சிமை.

கே: அறம், பொருள், இன்பம் இம்முன்னின் சிறப்பு என்ன?

ப: இம்முன்னின் சிறப்பும் காரணம் முதலுப்போன்ற பத்துக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன?

விண்ணகத்தினைப் பாடுதல் போதும்

(தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்)

நந்தம் மடத்துக் கொல்லப் புறத்தில் மகிழ் மரமான் யுண்டு அம் மரமோ பழைய இலைகளும் புதிய தளிர்களும் தழைய நின்றது! காந்தியடிகள் அணையது போல்வர்! அவர் தம் சிந்தனை ஆழப் பதிந்தது! முந்தையோர் கண்ட மூதறிவோடு புதுப்புது அறிவும் கண்டார்! கருக்கிருள் இடை எழு

சூரியறு அணைய நம் அப்பர் அடிகளுக்குச் சூசிலை கண்டோம்! அவர்தம் கருத்தினை மறந்தோம்! உலகு புகழும் வள்ளுவத் திற்கே உரைபல கண்டோம்! உய்த்துணர்ந் தோமில்! அண்ணல் காந்திக்கும் அக்கதி தானே! எண்ணிடு வீர், தமிழ் மக்காள்! நீவிர் ஒன்று பட்ட பாரத நாட்டை உயர்வு, தாழ்வு வற்ற ஒப்பில் வாத சமுதாயத்தைக் கம்பன் சமைத்த களவும் காவலும் அற்ற இராம நாட்டினை நாட்டிக் காணிக்கை யாக்குவீர்! கவிஞர் காள், கவி பொழிய வந்தோரே, பண்டு தொட்டிழ்ந்த நாள்வரைக் கும் நீர் கவிசொலக் கேட்ட செவியுறு நாடிது! எனினும், எந்தமக் கெய்திய குறை யொன்றுண்டு! நுத்தம் பாட்டில் நுவல்பொருள் அதுதான் மாறிய துண்டேர்? வார்த்தையை வாழ்க்கை மாற்றிடவேண்டா, எந்தம்வாழ்க்கையை மாற்றிடப் பாடுக, வளச்சொல் தொடுத்தே கடவுளைப் பாடா தீர், இனி அவன் தொழில் பாடுக! கோடி தொகுத்தவர் தம்மைப் பாடிட வேண்டா; கோடி தந்த உழைப்பா லிவினைப் பாடுக, பாடுக! விண்ணகத்தினைப் பாடுதல் போதும்! மண்ணகத்தினைப் பாடுக, பாடுக! அகத்தைக் கொண்ட 'ஆத்மா'க்களை இனிப் பாடுதல் வேண்டா, மகாத்து மாலைப் பாடுக! இவ்வலகப் புகழ் சேர்ப்பீர்! பாட்டுக் கொரு புல வண்பாரதியே! முகத்தி வேழுறுக் கேறிய மீசை! முத்தமிழ்க் தம்முடுக் கேற்றும் கவிதை! பாரதி, தளர்ந்தவ னுக்கோர் ஊன்று கோல் விசையொடித் தவனுக் கவனெரு வில் நொந்துறைந் தவனுக் கவன்நல் லமுது பஞ்சாய கத்துக் கவன்பகை! புதுபுகப் பொலிவு! அவன் நாட்டின் கவிக்குயில்! இந்த யுகமது காந்தி யுகமாம்! கவிஞன் பாரதி, காந்தி யுக்கவி வள்ளுவன் சிந்தனை, காரல் மார்க்ஸ் மாமுனி சிந்தனை இரண்டும் சேர்ந்த ஏற்றமார் ஏந்தல்! காந்தி யடிகள் கவினுறு கருத்தும் சேர்ந்த முழக்கம், கவிஞன் பாரதி முழக்கம்! பாரதி பாட்டிலில் பக்தி யுண்டு. அது ஆனால் பஞ்சாயயப்பரி தவிக்கும் பக்தி இல்லை! பரமனைத் திருப்பி பண்ணும் குதும் இல்லை! வேத பண்டிதர் வித்தகப் புரோகிதர் நமை வாழ் விக்கும் பக்தியும் இல்லை! பரமன் கற்பனையை பரிசில் மதவின் கருணையைப் பாரில் செழிக்கச் செய்யும் பக்தியே உண்டு! பாரதி பெண்ணும் ஆனான்! கண்ணனைக்

காதலனாகக் கொண்டான்! ஆணின் அடிமைப் பெண்ணாய்ந்து, அண்டங்களை அளக்கும் பெண்ணாய் ஆனான் அவனே! பாரதிக்கு முன்பு ஆண்களுக்குப் பெண் ஒரு சாதி! அது பெண் சாதி! வீட்டில் கிடக்கும் பெட்டி படுக்கையாய் பெண்ணும் ஒரு பொருளானான்; பேச்சு மூச்சும் அற்றுப் போனான் பிணமாய்; பிணத்தின் பிள்ளை பேசுதல் ஆமோ? பெண் அவள் அடிமை யானாள். உலகில் பிறந்த நாமும் அடிமை யானோம்! பாரதி கண்ட புதுமைப் பெண்மை அன்பின் சிகரம்! அந்நியைச் சீறும்! காதலக் கின்பம்! காமத்துக் குப்பகை! பாரதி பெண்மை பாரிற் செய்பணி ஏராளம்! பெண்ணைத் தாயாய்ப் போற்றினான்: விடுதலை யகனுக்கு வித்திட்டான் அவன்! ஆடினான் பள்ளுப் பாடினான் அட்டா! ஆனந்த சுதந்திரம் ஆர்த்திடச் செய்தான்! சுதந்திரம் சொர்க்க வாசலுக்கோ? பழைய விதியது பத்தாம் பசுவி விதியென் றான். ஒரு புதுவிதி சமைத்தான்! சங்கரன் தயவால் சந்து பொந்துகளில் சதுரால் சகத்தினைச் சுரண்டிய சமூககரைச் சாடினான்! எல்லோரும் ஓர் நிறை ஓர் குலம் இஃது, அக் கவிஞன் சங்க நாதம்! சமதரை இருந்து உண்ணலாம். ஆனால் மேடு பள்ளத்தில் மேதினியில் இலை விரித்துண் பாறும் உளரோ? இலையதில் இட்டபொருளும் கிடக்குமோ? செல்வ ஏற்றத் தாழ்வில் உயர் ஒழுக் கத்தை உயர் அருள் நெறியைப் பேணல் ஒல்லுமோ? இது கவிஞன் வினா? எழிலார் கவிஞர்கள் விடையது பகர்க, பாரதி நெட்டை மரமென நின்ற கோழையர் தம்மை வீர ராக்கினான்! அன்னான் வினைத்த வீரம தன்ரே விடுதலை வினைத்தது! பாரதி நெஞ்சால் தமிழன்! தமிழை நினைந்து நினைந்து மகிழ்ந்தான்! ஆயினும் கண்ண யாற்றையும் காவிரி யாற்றையும் இணைத்துக் காட்டினான்! பாரதிக்கு உயிர் தமிழ்; உடல்பா ரதமாம்! பாரதிக்குப் பாரதம் கோயில் அங்கே ஆர்ந்திடும் தெய்வம் தமிழாம்! அவன் உலகுக்கு எல்லை ஒன் றில்லை! எல்லைக்குள் சிக்கியது எதுவா, ஆனும் துன்பமே! கவிஞன் பாரதி உலக எல்லைகளை உடைத்து எறிந்து ஓர் உலகம் கண்டான்! கவிஞர்கள் பாரதி வழியில் பாடுங்கள்! ஒருலகம் காணப் பாடுங்கள்! பொதுநெறி பாடுங்கள்! புத்துலகம் காணுங்கள்! ஒன்று பரம்பொருள். நாம் அதன் மக்கள் உலகின்பக் கேவி என்ற கனவை நினைவாக்கக் கவிஞர்களே, பாடுங்கள்!

[கோவை சிந்தனையாளர் மன்றம் 14-12-68 அன்று நடத்திய 'காந்தி-பாரதி' விழா கவிசுரங்கத்தில் தவத்திரு அடிகளார் பாடிய தொடக்கக் கவிதையில் ஒருபகுதி.]

விளக்கியிருக்கிறார் திருவள்ளுவர், பேசாமல் உடனே திருக்குறளைப் படியுங்கள்: புரிந்துவிடும்!

கே: நட்பின் கரை எது?

ப: தியாகம்!

சி. ஜானகி, உடுவில்.

கே: எனது குறிக்கோளை நிறைவேற்ற நான் எப்படிப் பட்டவளாய் வாழ வேண்டும்?

ப: நாணலைப் போல வளைத்துகொடுத்தும், முறிந்து விடாமலும் வாழ முக்கள், உங்கள் இலட்சியத்தை யடைவலாம்!

கே: மக்கள் ஏன் எளிமையான வாழ்வை விட ஆடம் பரவாழ்வை விரும்புகிறார்கள்?

ப: எளிமையில் உள்ள அமைதியையும் இனிமையையும் அவர்கள் சரிவரப்பிரிந்து கொள்ளாததினால்!

க. ஜெயானந்தன், மதுரை.

கே: அண்மை அடிகளார் போதையை தலைநித்த அரசியல்வாதியார்?

ப: அண்மை இன்றும் என் றும் தமிழரசுத் தந்தை செல்வா அவர்களே!

திருவாளர் குயுக்கியார் மேயர் சுதந்திரன் 194, ஏ பண்டாரநாயக்கா வீதி கொழும்பு-12

என்னும்

'தினபதியின்' சூழ்ச்சியால் அண்ணாவுக்கு அகௌரவம்!

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் மறைவுக்கு இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் அனுதாபத் தீர்மானம் கொண்டுவர எடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் தோல்வியடைந்து விட்டன. இதைக் கண்டு நாம் ஆச்சரியம் அடையவில்லை. இதுநாம் எதிர்பார்த்த ஒன்றே.

சிங்கள இன வெறியர்களும் வகுப்பு வாதிடும் நிறைந்த இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் தமிழர்களின் நல்லாழ்வுகளும், தமிழ் மொழியின் ஏற்றத்துக்கும் தமிழ் நாட்டின் வளமான எதிர்காலத்துக்கும் 30 ஆண்டுகளாகப் பாடுபட்டு, அதிலே தன் உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் அர்ப்பணித்த ஓர் மாபெரும் தமிழ்க் தலைவனுக்கு அனுதாபத் தீர்மானம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவது நிறைவேறாத ஓர் முயற்சி என்பதை நாம் தெள்ளத் தெளிவாக உணர்ந்திருந்தோம். நாம் மட்டுமல்ல, நாட்டின் அரசியல் நிலையைக் கூர்ந்து கவனித்து வருபவர்கள் அத்தனை பேரும் இதை ஒப்புக் கொள்ளவே செய்வர்.

பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களுக்கு இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் அனுதாபத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்காமலும், நிச்சயமாக அது இலங்கைத் தமிழ் மக்களுக்கு ஆத்மதிருப்தியையும், மனநிறைவையும் ஏற்படுத்தி இருக்கும் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை.

ஆனால் அண்ணாவையும், தி. மு. க. வையும், சிங்கள மக்களினமும், இலங்கையினமும் எதிரிகளாகப் பிரசாரம் செய்து, அதன் மூலம் சிங்கள மக்களிடையே வாக்கிடுவேட்டையாடி வரும் சிங்களக் கட்சிகள் மனம் மாறி, அண்ணாவுக்கு பாராளுமன்றத்தில் அனுதாபம் தெரிவிக்க முன்வரும் என்ற எதிர்பார்ப்பைவிட வேறு முட்டாள்தனம் எதுவும் இருக்க முடியாது.

இந்நாட்டிலுள்ள தமிழ் மக்களைப் பொறுக்கவரை சோல்பரி அரசியல்திட்டத்தின் கீழ் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள இன்றைய இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தை இன்றுவரை மனதார ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்பதை நாம் இங்கு குறிப்பிடாமலிருக்க முடியாது. எப்படி ஐரிஷ் போராட்ட வீரர்கள் இங்கிலாந்துப் பாராளுமன்றத்தை, தங்கள் விடுதலைக் கோரிக்கையை உலகுக்கு எடுத்துக் கூறும் ஒர் மேடையாகப் பயன்படுத்தினார்களோ அதே போல இலங்கைத் தமிழர்கள் இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தை இன்று பயன்படுத்தி வருகிறார்கள்.

ஆகவே சிங்களப் பெரும்பான்மையினர் அதிகமாக உள்ள இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் மறைந்த தமிழர் தலைவர் ஒருவருக்கு அனுதாபத் தீர்மானம் கொண்டு வரும் படி தமிழ் எம். பி.க்களைவற்புத்தி பிரச்சினையை சிக்கலாகிய மறைந்த தலைவருக்கு அவமானம் ஏற்படுத்தக் கூடிய குழந்தையை ஏற்படுத்த நாம் கிஞ்சித்தும் விரும்பவில்லை. அதனால் தான் இப்பிரச்சினையில் நாம் மெளனம் சாதித்து வந்தோம்.

தமிழரசுக்கட்சித் தலைவர்களும் இதே காரணங்களுக்காகத்தான், அண்ணாவுக்குப் பாராளுமன்றத்தில் அனுதாபத் தீர்மானம் கொண்டுவரும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடாமல் ஒதுங்கியிருந்தனர். மதியாதார் வாசலுக்கு அமரர் அண்ணாவைக்கொண்டு செல்வது அவருக்கு மதிப்பளிப்பதாகாது, மாறாக அவரை அவமதிப்பதாகவே முடியும். இன்று அப்படியே முடிந்து விட்டிருக்கிறது.

இந்நாட்டுத் தமிழர்களின் அபிலாஷைகளுக்கும் அவர்களின் ஒரே ஸ்திரீபன்மாச இயங்கும் தமிழரசுக் கட்சிக்கும் எதிராகப் பல்வேறு சூழ்ச்சித் திட்டங்களை வகுத்துத் தமிழ் மக்களுக்குச் சூழிப்பம் ஏற்படுத்தும் பொய்ச் செய்திகளை வெளியிட்டு வரும் 'தினபதி' என்னும் ஏடு அண்ணாவுக்குப் பாராளுமன்றத்தில் அனுதாபம் தெரிவிக்கும் பிரச்சினையை சுயநல நோக்குடன் பெரிதுபடுத்தியது!

தமிழரசுக்கட்சி இப்பிரச்சினையில் இரட்டை வேடம் போடுவதாகத் தொடர்ந்து பிரசாரம் செய்ததுடன், அறிஞர் அண்ணாவை சில தமிழரசு எம். பி.க்கள் குறைத்து மதிப்பிடுவதாகவும் தமிழ் மக்களிடையே பொய்ச் பிரசாரம் செய்து வந்தது. இறுதியில் தி. மு. க். பொன்னம் பலத்துக்கு முடிசூட்டி, அண்ணாவுக்கு அனுதாபத் தீர்மானம் கொண்டுவர நடவடிக்கை எடுக்குமபடி அவரைத் தூண்டிவிட்டுத் தனது வலையில் சிக்க வைத்தது. தினபதி விரித்த வலையில் பரிதாபமாக திரு. பொன்னம்பலம் மாட்டிக் கொண்டார்!

இறுதியாக நாம் எதிர்பார்த்ததே நடந்திருக்கிறது. சிங்களக் கட்சிகள் எதிர்ப்பதால் அண்ணாவுக்கு அனுதாபத் தீர்மானம் எதுவும் கொண்டுவரவில்லையென சபாநாயகர் கூட்டிய கூட்டித் தலைவர்கள் கூட்டத்தில் முடிவுசெய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதனால், இன்று திரு. பொன்னம்பலத்துக்கு மட்டுமன்றி, மறைந்த அறிஞர் அண்ணாவின் பெயருக்குக்கூட கௌரவக்குறைவு ஏற்பட்டுவிட்டது.

அண்ணாவுக்கு அனுதாபத் தீர்மானம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றுவதால், அவருக்கு நாம் காட்டும் கௌரவத்தைவிட, அனுதாபத் தீர்மானம் கொண்டுவர முயற்சி நடந்து, சுந்த முயற்சி தோல்வியடைவது மிகப்பெரிய அகௌரவம் ஆகும். இத்தகைய கௌரவக் குறைவு பேரறிஞர் அண்ணாவுக்கு ஏற்படக்கூடாதென்பதற்காகவே, அண்ணா மீது உண்மையான பற்றும பாசமும் உள்ள தமிழரசுத் தலைவர்கள் இப்பிரச்சினையில் தலையீடா மலிருந்தார்கள்.

இந்நாட்டின் அரசியல் நிலையை கூர்ந்து அவதானித்து அளந்து வைத்திருக்கும் தமிழரசுத் தலைவர்கள் இப்பிரச்சினையில் நிதானமாக நடந்து அண்ணாவின் கொள்கைகளைக் காப்பாற்றுவதில் அக்கறையுடன் இருந்தபோது

கலைஞர் கருணாநிதியும்

அண்மையில் சென்னை இராச்சியத்துக்கு 'தமிழ் நாடு' என பெயர் சூட்டப்பட்டதைக் கண்டு வாயிலும் வயிற்றிலும் அடித்துக்கொண்டு ஒப்பாரி வைத்த ஏரிக்கரை ஏடான 'சிலோன் டெய்லி நியூஸ்' தமிழ்நாட்டு தி. மு. க. பற்றியும் புதிய தமிழக முதலமைச்சர் கலைஞர் கருணாநிதி பற்றியும், தப்பும் கவறுமாகப் பொய்ச் பிரசாரங்களிலிருந்து வருகிறது. இம்மாதம் 10ம், 15ம் திகதிகளில் தமிழ் நாட்டு முதல்வர் திரு. கருணாநிதியைப் பற்றி டெய்லி நியூஸ் திட்டியுள்ள இரு தலையங்கங்களையும் கீழே தந்திருக்கிறோம்.

ஆரம்பகாலத்தொட்டே, சமூகத்தமிழினத்தின் அரசியல் அபிலாஷைகளுக்கும், உரிமைப் போராட்டங்களுக்கும் எதிராக துவேஷ நஞ்சைக் கக்கியும், சிங்கள இனவெறிக்கு 'தேசியம்' என்ற மூலம் பூசியும் வருவது இதே ஏரிக்கரை ஏடுதான் என்பதை நாம் இங்கு சுட்டிக்காட்டாமலே தமிழ் மக்கள் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள்.

இலங்கையில் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை வழங்கி இலங்கையின் ஐக்கியத்தை கட்டிக்கூட முன்வரும்படி இந்நாட்டு அரசியற் கட்சிகளுக்கு புத்தி சொல்ல ஒரு போதுமே முன்வராத டெய்லி நியூஸ்—புத்தி சொல்ல வரும்பாத டெய்லி நியூஸ்—இந்திய ஒற்றுமை கருணாநிதி ஆட்சியால் கலகலத்துவிடப்போகிறது என்று. முதலைக் கண்ணீர் வடித்திருக்கிறது, இந்திய ஒற்றுமைக்கு நீலிக் கண்ணீர் வடிக்கும் 'டெய்லி நியூஸ்' ஏடு, இலங்கையின் தேசிய ஒற்றுமை சிதறிவிட்டதற்கு என்னு செய்யப்போகிறது?

கருணாநிதி இனவெறியரென்றும், இலங்கை மீது 'கண்' வைத்திருப்பதாகவும், டெய்லி நியூஸ் பொய்ச் பிரசாரம் நடத்துவது ஏன்? நாட்டில் சிங்கள வெறியைக் கிளப்புவதற்காக? இதுதான் பொறுப்பு வாய்ந்த பத்திரிகைக்கழகம்? பிரிவினைக் கொள்கையை தி. மு. க. கைவிட்டதைக்கூட டெய்லி நியூஸ் ஆசிரியர் தெரிந்துகொள்ளவில்லையா? அல்லது தெரிந்துகொண்டு வேண்டுமென்றே பொய் எழுதுகிறாரா?

அண்ணா உயிரோடு இருக்கும்போது அவரை 'இனவெறியர்' ஆக்கிக்காட்டிய ஏரிக்கரை ஏடு, இன்று கருணாநிதியை "தீவிர இனவெறியர்" ஆக்குவதும், நெடுஞ்செழியனை நல்லவர் என்று வர்ணிப்பதும் கண்டு தமிழர்கள் கைகொட்டி நகைக்கிறார்கள்.

நெடுஞ்செழியன், கருணாநிதியா என்பதை தீர்மானிப்பது தி. மு. க. உறுப்பினர்களின் பொறுப்பு. அதை டெய்லி நியூஸ் விமர்சனம் செய்வது எதற்காக? சிண்டு முடியலா?

தி. மு. க. வுக்கும் "நிராவிட ரகாதிபத்தியத்துக்கும்" எதிராக கிளர்ச்சிசெய்யும்படி தமிழ் நாடு காங்கிரசையும், காமராசரையும் சுப்பிரமணியத்தையும் டெய்லி நியூஸ் தூண்டிவிடுகிறது. இதை வேறு வார்த்தைகளில் கூறினால், தமிழ் நாட்டின் உள்நாள் அரசியலில் நேரடியாக தலையிடுகிறது டெய்லி நியூஸ். இப்படித் தலையிடுவதற்கு டெய்லி நியூசுக்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறதென்று கேட்கிறோம்.

டெய்லி நியூஸ், தமிழ்நாட்டுப் பிரச்சினையில் தலையிட முடியாமலும், தமிழ்நாட்டு தி. மு. க. இலங்கையின் உள்நாட்டுப் பிரச்சினைகளில் தலையிட்டால்கூட அதில் தவறு காண டெய்லி நியூசுக்கு உரிமை ஏது?

துக்கும் பிரிவினைவாதத்துக்கும் உகைத்திள் பரந்த ஐன நாயகத்தில் இடம் கிடை யாது.

15-2-69 தலையங்கம்

முத்துவேலர் கருணாநிதி சென்னையின் முதலமைச்சர் பதவியில் அழகுற அமர்ந்திருக்கிறார். அவர் அதுபற்றி சுவலைப்பட ஏதுமில்லை. ஏனெனில் முன்னாள் போல அவரது அருகில் இருந்த மனிதர், இன்று அரசாங்கத்தில் இல்லை. அண்ணா துரையின் அரசியல் வாரிசும், அமைதியும், திறமையும் படைத்த நெடுஞ்செழியன், "மாக்கியவல்லி ஆப் ரேஷன்" மூலம் வெளியேற்றப்பட்டுவிட்டார். அரசியலில் நிதானத்தையும், அமைதியையும் விரும்புவர்களுக்கு எல்லாம் கிளர்ச்சிக் காரும் போராட்டவாதி யும், தீவிர இனவெறியருமான ஒரு முதலமைச்சர், எதிர்காலத்தில் என்ன செய்யப் போகிறார் என்பதே மன அரிப்பைக் கொடுக்கிறது.

முன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான், சென்னை மாநிலத்தில் இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தின்போது பொதுமக்களைத் தூண்டிவிட்டதாக குற்றம்சாட்டப்பட்டு, கருணாநிதியை உடைக்கப்பட்டிருந்தவர் திரு. கருணாநிதி என்பதைப் குறிப்பிடுவது வைத்துக்கொள்வது நல்லது ஒன்றாக இப்போது இணைந்து ரே அமைப்பாகிவிட்டது. மு. க. வும், நாம் தமிழர் இயக்கமும் இலங்கை போன்ற நாடுகளின் சுதந்திரத்துக்கு ஓர் பயமுறுத்தலாகும். நாம் தமிழர் இயக்கத்தின் தலைவரான திரு. எஸ். பி. ஆதித்தனும் தமிழ்நாடு அமைச்சரவையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருப்பது இன்னும் சுவலையை அளிக்கிறது.

அண்ணா துரையின் பாதையைப் பின்பற்றப்போவதாக திரு. கருணாநிதி தெரிவித்துள்ளார். ஆனால் எவ்வளவு தூரம் அவரது சொல்லும் செயலும் இருக்கப் போகின்றன என்பதே கேள்வி. நெடுஞ்செழியனும் வெளியேறிவிட்ட இந்நேரத்தில்—ஆதித்தனின் உதவி

(9-ம் பக்கம் பார்க்க)

ஏரிக்கரை ஏடு படும் படும்!

10-2-69 டெய்லி நியூஸ் தலையங்கம்

தமிழ் நாட்டின் புதிய முதல்வர் திரு. மு. கருணாநிதி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலுள்ள நிதானப் போக்கற்றதும் வகுப்புவாத அரசியலில் முழுகியுள்ளது மான ஓர் பலம்வாய்ந்த குழுவைச் சேர்ந்தவர். நிதானப் போக்குடைய அண்ணா துரையின் கையிலிருந்த தி. மு. க. தலைமை ஓர் தீவிர வாழியின் கைக்குப் போனது பயங்கரமானது.

"ஓர் தீவிர வாழியிடம், தமிழ் நாட்டினதும் கழகத்தினதும் தலைமைப் பொறுப்பை ஒப்படைக்கது மூலம் அண்ணாவின் நினைவுக்கு தி. மு. க. உறுப்பினர் பெருந்தலைமை இழைத்துவிட்டார்கள். எம். ஜி. ராமச்சந்திரனைப் போலவே, கருணாநிதியும், தென்னக சினிமா உலகில் செல்வாக்குமிருந்தவர். வகுப்புவாதம் செறிந்த கதைகளையும், வசனங்களையும் சினிமாக்களுக்கு எழுதியதன்மூலம் பொதுமக்களிடத்தில் திரு. கருணாநிதி செல்வாக்கை வளர்த்துக் கொண்டவர்.

அண்ணாவின் ஆளுமைதான் கருணாநிதியை இதுவரை கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்தது. இன்று அண்ணா இல்லை. கருணாநிதி ஆட்சியின் கீழ் சென்னையினதும், தமிழ் நாட்டினதும் எதிர்காலம் இருக்கும் நிலையற்றும் காணப்படுகிறது.

புதிய தமிழ்நாட்டு முதல்வர் நிதானப் போக்குடைய

வராக மாறவேண்டுமாயின் ஏதாவது 'அதிகாரம்' நடைபெற்றுவிடாதது அது சாத்தியமாகும். அந்த அளவுக்கு அவரது கடந்த கால வரலாறு இருக்கிறது.

வகுப்புவாதமும் இன வெறியும் மிகுந்த கட்சியாக தி. மு. க. விளங்கிய போதிலும், அண்ணா துரை ஆட்சிக்கு வந்ததும் அரசியல் காரணங்களுக்காக இந்திய ஐக்கியத்தை அங்கீகரித்தார். இதுதான் காரணமாகவே முலாதார கொள்கையாகிய பிரிவினை தத்துவத்தை தி. மு. க. வகைவிட்டது. கருணாநிதி போன்றவர்கள் தலைமையின் கீழ் மீண்டும் பிரிவினைக் கொள்கை துளிர் விட்டாலும் ஆச்சரியமில்லை.

இன்றைய குழந்தையில், தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டிக்கும் காமராசர் சுப்பிரமணியம் போன்றவர்களுக்கும் பரிசிய பொறுப்புண்டு. தமிழ் நாட்டில், "திராவிட வெறி"க்கு எதிராக அவர்கள் தீவிர பிரசாரம் செய்ய வேண்டும்.

கருணாநிதி ஆட்சியின்கீழ் வகுப்புவாதக்கனல் தமிழ் நாட்டில் தோன்றுவதாயு புது டெய்லி கண்காணித்து கொள்ளவேண்டும். தமிழ்நாட்டு மக்கள், தங்கள் முதல் விசுவாசம், அசோக சக்கரத்துக்கே என்பதை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். வகுப்புவாதத்தை முனையிலே கிளையிடின பாரதூரமான விளைவுகள் ஏற்படும். தி. மு. க. அடிப்படை மீலமைத்த கருணாநிதி பின்பற்றும் குறுகிய தேசியத்

திரு. பொன்னம்பலம் மட்டும், தினபதியின் ஏமாற்றுச் சூழ்ச்சியில் சிக்கிக்கொண்டுவிட்டார்.

தினபதியின் சூழ்ச்சியால், மறைந்த பேரறிஞர் அண்ணாவின் திருப்பெயருக்கும், திரு. பொன்னம்பலத்துக்கும், அனுதாபத்துக்கு தமிழ்நாட்டு அரசியல் கட்சிகளும் ஏற்பட்டுள்ளது. இத்தகைய வரலாறு ஏடான "தினபதி"யை கருணாநிதியின் கைகண்டு எச்சரிக்கையுடன் இருப்பார்களாக.

இடைவிடாத போராட்டங்களினாலேதான் தமிழினத்தின் உரிமைகளை மீட்க முடியும்!

“நீந்தெந்தக் காரணங்களுக்காக தேசிய அரசாங்கத்தை யூ. என். பி. யடன் சேர்ந்து உருவாக்கினோமோ அவைகளில் ஒன்று கூட நிறைவேறவில்லை. தமிழினம் ஏமாற்றமடைந்து விட்டது. தமிழினத்தின் ஏகோபித்த இடைவிடாத போராட்டங்களாலும் உறுதியான நடவடிக்கைகளாலும் தமிழினத்தின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க முடியும். ஆகவே தமிழரசுக்கட்சி சிங்களத் தேசிய ஆட்சிக்குக் கொடுத்த ஆதரவை முற்றாகத் துண்டித்து விட்டு அதிபரிருந்து தமிழினத்தை பாதுகாக்கத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை உடனடியாக எடுக்க வேண்டும்”

—இவ்வாறு தமிழரசு வாலிப முன்னணி செயலாளர் திரு. ந. அருணாசலம் சுதந்திரனுக்கு அனுப்பியுள்ள ஓர் அறிக்கையில் கூறுகிறார்.

அவ்வறிக்கையில் மேலும் கூறப்பட்டிருப்பதாவது:—

“இவங்களை வாழ் தமிழ் பேசுமினம் 1965ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் சிங்கள மக்களோடு சேர்ந்து, சனநாயகத்தைக் காப்பதன் பொருட்டும், தமிழினத்தின் இழந்த உரிமைகளை மீட்பதற்கும் தமிழினப் பாதுகாப்பை யொட்டியும் தேசிய அரசாங்கத்தை அமைத்தது. தமிழ் மொழிக்குச் சட்ட ரீதியாக ஓர் அந்தஸ்தை ஏற்படுத்தினார்களே தவிர தனிச் சிங்களத்தின் தீவிர நினைப்பிலிருந்தும் நாம் விடுபடவில்லை.

மாவட்ட ரீதியான அதிகாரப் பிரிவினையையும் ஏற்றுக்கொண்ட தேசிய அரசு கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாகவும் தமிழினத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளக்கூடிய முறையில் எந்தவித நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொள்ளவில்லை. தமிழ் அரசாங்க ஊழியருக்கு விமோசனமளிக்கக் கூடியதும், தமிழ் மொழிச் சிறப்புச் சட்டவிலக்கை நடைமுறைப்படுத்தக் கூடியதுமான சிறை சேரிச்சுற்றறிக்கையை இன்று வரையிலும் வெளியிடவில்லை.

திருமலையிலே தமிழ் பேசுமினத்திற்கென நிறுவவதாயிருந்த தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தைத் தானும் நிறுவாமல்தேசிய அரசு ஏமாற்றி

வருகின்றது. தமிழினம் தேசிய அரசிலே நம்பிக்கையிழந்து விட்டது.

சேருவாவலைப் புத்தகுருவின் ஆணையேற்ற பிரதமர் டட்லிசேனநாயக அவர்கள் கோணைஸ்வரத்தைப் புனித நகராக்குவதை நிறுத்திவிட்டார். தமிழர்களின் உறுப்பினராக அமைச்சரவையிலிருந்த திரு. மு. திருச்செல்வமும், அமைச்சிலிருந்து வெளியேறிய பின் தனிச்சிங்கள மந்திரி சபையாகவே தேசிய அரசு இயங்குகிறது.

இருபது இலட்சம் இந்துக்களின் ஏகோபித்த கோரிக்கையை மறுத்த பிரதமர் ஒரு புத்த குருவுக்காகத் தமிழினத்துக்கும், சனநாயக மரபிற்கும் துரோகஞ் செய்து விட்டுத் தனிச் சிங்கள ஆட்சி நடாத்துகிறார். மாணமுள்ள எந்தத் தமிழினும் டட்லி ஆட்சிக்கு ஆதரவு கொடுக்கவோ, பதவி வகிக்கவோ முடியாது. தேசிய அரசாங்கமென்று சொல்வதில் கருத்துமில்லை.

டட்லியும் அவர் அரசும் தமிழினத்திற்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளையும் ஒப்பந்தத்தையும் காற்றிலே பறக்க விட்டுவிட்டார்கள்.

அத்தோடு கல்வி அமைச்சரும் தனது தனிச் சிங்கள நடவடிக்கைகளைத் தீவிரப்படுத்தி வருகின்றார். மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திற்

குக் கனிஷ்ட பல்கலைக் கழகங்கூட நிறுவ மறுத்து வருகிறார் கல்வி அமைச்சர். பலாவி தவிர்ந்த மற்றைய கனிஷ்ட பல்கலைக்

சிங்களத் தேசிய ஆட்சியில் தமிழர்கள் நம்பிக்கை இழந்துவிட்டனர்! தமிழரசு வாலிப முன்னணி அறிக்கை!

கழகங்களில் தமிழ் மூலம் போதனைக்கு இடமளிக்கவில்லை. கல்வி அமைச்சரின் சிங்கள இன வெறியையே வெளிப்படுத்திவிட்டார்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகங்களில் இந்து மாணவர்படிப்பதற்கும் உரிமையற்றவர்களாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளார்கள், சிங்களத் தீவிரவகுப்பு வாதிகளினதும் தேசிய விரோதிகளினதும் தமிழின ஒழிப்புக்கு டட்லி அரசு அடிபணிந்து விட்டது.

நாட்டு நலன்கருதி இதுவரையும் பொறுமைபுடவிருந்த தமிழினம் பொறுத்தது போதும் பொங்கியெழ வேண்டியது தானென்று குரல் கொடுத்துவிட்டது.

தேசிய அரசு தமிழினத்திற்குத் தந்த சிங்களப்பரிசு, “லக்ஷ, சலுகை, சேசத்த, ஜாதிக சம்பந்த, சியவச”

இவைகளுக்குச் சரியான தமிழ்ச் சொற்களை யுஞ்சேர்த்து வெளியிடுவதாகத் தான் தேசிய அரசு ஏற்றுக் கொண்டது. இன்று வரையிலும் எதுவும் நடைபெறவில்லை. மாறாகத் தமிழ்ப் பள்ளிமாணவர்களிடமும் ஆசிரியர்களிடமும் ‘சியவச’ குதாட்டத்தை— தனிச்சிங்களத்தின் சின்னத்தை— திணித்து வருகிறார் கல்வி அமைச்சர். தமிழினத்தின் விடுதலைக்காகத் தம்முயிரையே அர்ப்பணிக்கக் கிளர்ந்து எழுச்சி கொண்டு விட்ட மாணவர் சமுதாயத்

திடமும் கல்வி அமைச்சர், தனிச்சிங்கள நடவடிக்கையை, ‘சியவச’ச் சூதாட்டத்தை தமிழ் இனவொழிப்பு நடவடிக்கையைத் தீவிரப்படுத்தி வருகிறார்.

கல்வி அமைச்சரின் இந்த அனாவசியத்திட்டத்தை அதிகாரிகளின் ஆணவ அடக்குமுறையை, கட்டாயச் சிங்களத் திணிப்பை மாணவ சமுதாயம் ஹூபோதும் ஏற்றுக் கொள்ளாது. “சியவச” கல்வி அமைச்சரின் மாபெருஞ் சிங்களத்திணிப்பு— தமிழினமே! மாணவத்தோழர்களே! ‘சியவச’ தமிழினத்துக்கு எதிரானது— ஆகவே கல்வி அமைச்சரின் தும் தனிச்சிங்கள அரசினதும் தனிச் சிங்களத் திணிப்புக்கு எதிராகப் போராட முன் வருமாறு அழைக்கின்றோம்.

புக்கு எதிராகப் போராட முன் வருமாறு அழைக்கின்றோம்.

“அத்தோடு எந்தெந்தக் காரணங்களுக்காகத் தேசிய அரசாங்கத்தை உருவாக்கினோமோ அவைகளில் தமிழினம் ஏமாற்றும் அடைந்து விட்டது. தமிழினத்தின் ஏகோபித்த இடைவிடாத போராட்டங்களாலும், உறுதியான நடவடிக்கைகளாலும் தமிழினத்தின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க முடியும். ஆகவே தமிழரசுக்கட்சி சிங்களத் தேசிய அரசுக்குக் கொடுத்த ஆதரவை முற்றாகத் துண்டித்து விட்டுத் தமிழினத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கின்றோம்.”

மாலையை ஏற்க மந்திரி தலையை நீட்டினார் ஆனால் மாலை விழுந்தது செல்வா கழுத்தில்

பிரேமதாச விஜயத்தின் போது நடந்த சம்பவம்!

கீரிமலை வாழ் மக்களும் வாலிபர்களும் அறிஞர் அண்ணாவுக்குச் சிலை நிறுவும் வேலையில் ஈடுபட்டுள்ளனர். அதே வேலையில் அமரர் வன்னிய சிங்களத்திற்கும் சிலை நிறுவவதற்கு வாலிபர்கள் தீவிரமாக இயங்கி வருகிறார்கள். அமர்த்தவ மடைந்த வன்னிய சிங்களத்திற்கும், அண்ணாவுக்கும் அருகருகே சிலையெடுக்கத்

திட சங்கற்பம் பூண்டு அவ்வுர் மக்கள் பேராள்வத்துடன் முன் வந்துள்ளார்கள்.

கீரிமலையில் உள்ளூராட்சி அமைச்சர் திறந்து வைத்த ‘தங்கு மடம்’ மக்களின் உபயோகத்திற்கு உகந்ததாகத் தெரியவில்லை. மந்திரியின் அவசர நடவடிக்கைக்கு அடிபணிந்து ஊழி

யர்கள் கேணியைத் திருத்தினர். ஆயினும் மெந்து யூச் செல்லாம் தற்பொழுது பிரிந்து சொரிந்து வருகின்றது. 30 ஆயிரம் ரூபா செலவிற கட்பு அந்த மண்டபத்தின் யூசுக்கூடப் பெரங்கி ண்திப்போய் உடைந்தும் விட்டது. மழைக்கோ அன்றி வெய்யிலுக்கோ உதவாத மண்டபத்தின் தோக்கமே புரியவில்லை.

அமைச்சர் பிரேமதாசாவுக்கு அவரோடு வந்த கொழும்புத் தமிழ் முதலாளிகளும் கிராமசபைத் தலைவரும் பெருத்த அடி

மைகளாக அடங்கிச் சில ஆடம்பர வைபவங்களை யும் ஒழுங்கு செய்தனர். ஆனால் பொது மக்களும் வாலிபர்களும் அமைச்சர்

கீரிமலை செய்திகள்

மீது வெறுப்படைந்தவர்களாய்க் காணப்பட்டனர். தந்தை செல்வா கூட ஆட்சியாளரைக் கண்டித்தே பேசியிருந்தார். தந்தையின் பேச்சு மக்கள் மத்தியில் புத்துணர்ச்சியையும் விடுதலை விழிப்பையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது.

கீரிமலை ‘பஸ்’ நிலையத்திலிருந்து ஊர்வலமாக அழைத்து வரப்பட்ட அமைச்சர் பிரேமதாசா, உபசாநாயகர் சிவசிதம்பரம், தந்தை செல்வா ஆதிபோர் வரும் பொழுது ‘கீரிமலை வீரப் பெண்மணி’ என்றழைக்கப்படும் விசாலாட்சி என்னும் பெண்மாலையோடு நின்றார் அப்

புக்கு மாலைவிட மறுத்துத்தந்தையிடஞ் சென்று அவருக்கே மாலையை அணிவித்தார்.

அமைச்சரும் ‘உபசபாநாயகரும் வெக்கமும் துக்கமுமடைந்தனர். கீரிமலை வீர வாலிபர்களும் வீரப் பெண்மணியினதும் போராட்டத்தினால் கீரிமலையில் சிங்களக்கொடிகளோ தேசியக் கொடிகளோ பறக்க விடப்படவில்லை. அலங்கரிக்கக் கொண்டு வந்த சிங்களக் கொடிகளடங்கிய பெட்டிகளை, இரவேராடி ரவாக அமைச்சரின் அடிமைகளைக் கொண்டு சென்றுவிட்டார்கள்.

சலனம்
(8-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)
அன்று வரையிலும் அவள் விடுதேடி வந்து உறவாடிச் சென்ற பக்கத்து வீட்டு அந்த இடையே.
அவனை நினைக்கும் போது அவள் மனம் இவ்வசாகக் கனத்தது. இனம் கண்டு கொள்ள முடியாத ஒரு வகை மாயத்தாகும். அவளின் உள்மனத்தை அவர் தடுவே எல்லா வற்றையும் துறந்தவள் போல விட்டிணுள் செல்கிறாள்.
சிறிதுநேரத்திற்கெல்லாம் அவளுக்குப் பிடித்தமான

அந்த நிலநிறசாரி அவள் பொன்னுடலைத் தழுவிக்கொள்கிறது. தன் தலையைக் கோதிக்கொண்டே மிணற்றடிக்குப் சென்றவள் முகத்தை நன்றாக அலம்பிக் கொள்கிறாள்.
கடைசியாகத் தாயின் தலை மாட்டில் வந்து நிற்கும் போதே அந்தப் பள்ளிவாசலினின்றும் ‘அல்லாஹ் அக்பர்’, என்ற பாங்கொலி அந்தப் பிரதேசத்தைச் சுற்றிப் படருகிறது. அவள் உடல் புல்லரித்தது. இவள் துத்தையின் அதேசப்தம் அந்த நெரு நாள் கேட்டாளே

அதேசப்தம். அவள் காதுகளை தேனாக நிரப்புகிறது. அந்த சப்தம் வந்த திசையை நோக்கினாள். அங்கே அப்பொழுதும் சாய்ந்துவிட்ட நிலவுகாய்ந்து கொண்டு தானிருந்தது.
அவளுக்கு என்ன வந்து விட்டதோ தெரியவில்லை. அந்தப்பாங்கொலி வந்த திக்கை நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினாள். நடந்து கொண்டே இருந்தாள்.
ஆம்! அவள் வாசல் கடந்து—வழி கடந்து இப்பொழுது அமைச்சர் (யாடிமகற்புள்)

தமிழனுக்குத் தனித்தன்மை

தேடித்தந்தவர் அண்ணா!

மறைந்த பேரறிஞருக்கு ஏடுகள் சூட்டும் புகழாரம்!

கல்கத்தாவி் விருந்து வெளிவரும் புகழ் வாய்ந்த ஆங்கில நாளேடான 'ஸ்டேட்ஸ்மென்' இதழில் பிப்ரவரி 3-ந் தேதி வெளிவந்த தலைவங்கத்தின் தமிழாக்கம்.

"புற்றுநோய் மேலும் ஒரு புகழ்ச்சுரிய வரைப் பவி கொண்டு விட்டது.

யிலே சரளத்தோடும் வன்மையோடும் ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்தித் தனக்கென ஒரு தனியிடத்தைப் பெற்றார்.

ஆனால் அவர் உண்மையாக நேசித்தது தமிழைத் தான்.

தொன்மையான ஆனால் உயிருள்ள அந்த மொழியில் தன்விசரிவராத முறையில் அவர் பேசியும் எழுதியும் வந்தார்.

அவரது பேச்சிலும் எழுத்திலும் இருந்த அடிப்படைக் கவர்ச்சி அவரது உண்மை உள்ளமும் மற்றவரை எப்படியும் சமாதானப் படுத்தும் மறுக்கமுடியாத வாதத்திறமையுமாகும்.

அண்ணாவின் மறைவால் இந்திய அரசியல் அரங்கம் ஒரு குறிப்பிட்ட எழிலை இழந்து விட்டது; தென்னகம் தனது அதிவன்மையான குரலை இழந்தது.

திரு. அண்ணாதுரை தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சர் மட்டுமல்ல; தென்னகத்தின் குரலாக இருந்தார் என்பது உயர்வற்றவிரிசெயற்ற உண்மையாகும்.

அவர் ஒரு தலைசிறந்த பேச்சாளர். மாநிலங்கள் அவை

சினிமாவிற்கு வசனம் எழுதும் போது கூட தாய்மையான தமிழையும் பாமரர்கள் புரிந்துகொள்ளும் கடைசியும் பயன்படுத்தினார்.

ஆனால் தமிழனுக்கு தனித்தன்மை தேடித் தந்திருப்பதில் மூலம் தமிழ் நாட்டில் அவர் கட்டவிழ்த்து விட்டிருக்கிற ஒரு சக்தி இந்திய அரசியலுக்கு எந்தவித ஊழும் தேடாமல் என்றும் நிலைத்திருக்கும்.

கருணை உள்ளம் படைத்தவர் அண்ணா

தமிழ்த்தாய் தனது அருந்தவய் புதல்வனைப் பறிகொடுத்தவிட்டு நெஞ்சம் துடித்துக் கதறுகிறாள். அருமை அண்ணாவைப் பிரிந்த எண்ணற்ற தமிழர்கள் கடலெனக் கண்ணீரைப் பெருக்கி துயரில் ஆழ்ந்திருக்கின்றனர்.

விடையளித்து தாமே அதற்குச் சான்றாகவும் இகழ்ந்தவர் அவர்.

அண்ணா என்றால் அறிவு, பண்பு, கருணை, விட்டுக் கொடுக்கும் தன்மை என்று சொல்லும்படியாக வந்தார் அவர்!

விந்தியத்திற்கு வடக்கே அவரை மிகவும் தவறாகப் புரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் இந்த மொழி மீது வெறி கொண்டிருப்பதுதான். தேசபக்திக்கு அடையாளம் என்று இந்த வெறித்தனம் கருதுவது தான். இந்த மொழி மீது கொள்ளப்படுகிற இந்த மாதிரியான வெறி அண்ணாவுக்கு இல்லை; இந்தப் பிரச்சினை பற்றி அவர் எந்த ரகசியத்திற்கும் இடம் வைக்கவில்லை. ஆனாலும் அவர் ஒரு உண்மையான தேசபக்தர். 1937-ல் பதவி எற்றப்போது அரசியல் சட்டத்திற்கு உரிய 80பாட்டைத் தெளிவாகக் காட்டினார். பிரிவினையைக் கை விட்டதையும் உறுதிப்படுத்தினார்! அவர் சென்னைக்குத் தமிழ்நாடு என்று பெயர் வாங்கிக் கொடுத்தார்; ஆகாஷ்வானியை வாடுவோர் என்ற மாற்றினார் - என்றால்; அதற்குக் காரணம் "வேற்றுமையில் ஒற்றுமை" என்று நாடு சொல்வதில் ஏதாவது விஷயம் இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பண்போடு ஆனால் நல்லாழ்விற்றுத் துணைபுரிகிற விதத்தில் புதுடிவிலக்கு எடுத்து உணர்ந்துவந்திருக்கிறார் தான்.

கடந்த பத்துநாட்களாகத் தமிழர் இல்லங்களில் சோறுகூடப் பொங்காமல் துயரம் தொய்ந்துவாய் துடிக்கோடு குடும்பத்தலைவரும் தலைவியும் செயலிழந்து நின்றார்கள். தந்தை அலுவலகத்திலிருந்து வந்தவுடன் பன்னியிலிருந்து திரும்பிய பையன் ஓடிவந்து "அப்பா, அண்ணாவுக்கு எப்படி இருக்கிறதாப்பா" என்று ஏக்கத்துடன் கேட்டான். தந்தை யின் கண்கள் கலங்கும், கண்கள் கலங்கிய அதே நிலையிலேயே பையனின் தாயும் "எங்கள் அண்ணாவைக் காப்பாற்று" என்று இறைவன் பாத்தின் முன்பின்று வேண்டுவார். இந்தப் பிரார்த்தனைகள் - நம்பிக்கைகள் - வேண்டுகோள்கள் அனைத்தும் நிறைவேறாமல் போய் விட்டன.

சென்ற தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மகத்தான வெற்றி பெற்று ஆட்சியைக் கைப்பற்றிய போது, அவர் தமது ஆட்சித் தொண்டர்களிடம் "நாம் அடக்கமாக நடந்துகொள்ள வேண்டும் இந்த வெற்றி வெறியைத் தந்துவிடக்கூடாது" என்று எச்சரித்ததை யாரும் மறந்திருக்க முடியாது.

அந்தமான் ஏடு கருத்து

(அந்தமான்-போர்ட் பிளேசில் வெளியாகும் ஆங்கில ஏடான "நி டெய்லி டென்சிராம்" எழுதியது.)

இந்தப் பத்து நாட்களில் முதலமைச்சர் அண்ணாவைக் காப்பாற்ற டாக்டர்கள் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சியையும், மரணத்தை எதிர்த்து அண்ணா போராடியதையும் படித்தபோது 'ஒரு நல்ல வலர்' இத்தனை துன்பப்படுகிறாரே' என்று வருந்தாத நெஞ்சம் இல்லை.

அண்ணா இளகிய மனதுடையவர். ஒரு சிறு அடிதடியையோ, வன்முறையை யோகூட அவரால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது. துப்பாக்கிச் சூடு, போலீஸ் தடியடி என்றெல்லாம் கேட்டாலே அவர் உள்ளம் பதறி விடுவார். இந்த அகிம்சா மனப்பான்மை தீர்வாகத்தில் ஒருசிறு குறையாகக் குறுக்கிட்டு, சில சந்தர்ப்பங்களில் அவர் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத நிலைமையை உருவாக்கியிருக்கிறார் என்று கூட நினைக்க இடமளித்தது. அவ்வளவு கருணை உள்ளம் படைத்தவர் அவர்.

அண்ணா, பாமரர்களின் நடுக்கெடு நாராயணர்களின் -- வசதியற்றவர்களின் நகக்கப்பட்டவர்களின் நன்சாராக இருந்தார்.

புகழ் மற்றும் பாராட்டின் உச்சியில் அவர் மறைந்தமை, நாடு முழுவதும்-மேத்தக் குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டில் ஓர் இருளை உண்டாக்கி விட்டதென்பதில் ஊயவில்லை.

கடந்த முப்பதாண்டு காலமாக அரசியலில் ஒரு பிரச்சினையாகவும், அதே நேரத்தில் பிரிப்பிட்டுப் புவராசவும் இருந்து வந்திருப்பவர் அண்ணாதுரை.

அண்ணா இனிமேல் இல்லை-ஆனால் அவர் 'தமிழ்'க்கு எழுதிய எழுத்தும், தமிழ் இளைஞர்களுக்காகப் பேசிய பேச்சுக்களும் காணாமல் வாம் நிற்றும்.

தமிழ் இளைஞர்கள் அவற்றை மேலெழுந்தவரியாகப் படித்துவிடாமல் அவருடைய ஆழ்ந்த சகுத்தக்களைப் புரிந்துகொண்டு தமிழ்நாட்டினைப் பற்றி அந்தப் பெருமகன் கண்ட கனவுகளை நனவாக்க முயல் வேண்டும். இதுவே அண்ணாவுக்குச் செய்தும் அஞ்சவியாதும் - ஆனந்த விகடன்

எனவே அவரது சோகமான மறைவுகண்டு போர்ட் பிளேவார் மக்கள் ஆழ்ந்த கவலை கொள்வதும், வரை தலைமையான தமிழன் என்று வியக்கும் ஒரு நிலையிலே அவர் இருந்தார்.

கலைஞர் கருணாநிதி பரவலர் நெடுஞ்செழியல்

புளிகா உழைப்பிற்கும் தனியா ஆர்வத்திற்கும் குறையாகும் விடா முயற்சிக்கும், கொள்கைப் பிடிப்புக்கும் திகிலும், கனிந்த அன்பிற்கும், இனிய பண்பிற்கும், கலை அறிவுத் தெளிவுக்கும், ஆற்றல் வன்மைக்கும் எடுத்துக் காட்ட அண்ணா அவர்களுக்கு அத்தேயடியாகத் தமிழகத்தில் கட்டிக்கொண்டால், கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களைத் தான் நட்டி லோரும், கட்டிக் காட்டுவார்.

"அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் அப்பால் வைத்து விட்டுப் பாடும் அவர்கள் ஒரு சிறந்த பேச்சாளர் - எழுத்தாளர் - கவிஞர் - யார் - சிறுகதை ஆசிரியர் - பெருங்கதை ஆசிரியர் - நாடக ஆசிரியர் - நடிகர் - செய்தித்தாள் ஆசிரியர் - சந்திரகுத்தவாதி - சிறைப்பட்ட செம்மல் - அரசியற் தலைவர் - சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஆயர்கள், இவ்வாறு சிறப்புக்களும் ஒருவரிடத்தில் அடரூர் அரிதியும் அரிதாகும்.

---கடந்த ஆண்டு கலைஞர் மு: க. சின் பிறந்த நாள் விழா பரவலர் நெடுஞ்செழியன் எழுதியிருந்த கட்டுரையின் ஓர் பகுதி

உலகத் தமிழர்களுக்கெல்லாம் தலைமை தாங்கிய தமிழ் (டாக்டர் மு: வரதராஜன்)

எதையும் தாங்கும் இதயம் வேண்டுமென்று இதுவரை சொல்லி வந்த ஒரு பெரிய தலைவர் - தமிழருக்கெல்லாம் உலகம் கொடுத்து வந்த ஒரு பெரிய தலைவர் - இன்று நம் இதயமெலாம் தாக்கவொண்ணாதவாறு செய்துவிட்டுப் பிரிந்து விட்டார்.

அவர் விரல்களைத் தாங்கிய தமிழர்கள் உலகத்தையே அசைக்க முடியும் என்று என்னும் அளவிலே அவர் அந்த உலகத்தை நட்டித் திக் காட்டினார்.

திரு: அண்ணாதுரை அவர்கள் ஒரு பெரிய கலைஞர், எழுத்தறிவுறையிலே கலைஞர் பேச்சுக்குறையிலே கலைஞர், நாடகத்துறையிலே கலைஞர், ஓயித்துறையிலே கவிஞர், அரசியல்துறையையும் மெருகிட்டுக் கலைவடிவாகச் செய்தவர்.

அவருடைய சிந்தனைத் திறமை எல்லோரையும் வியக்கச் செய்தது. மிகச் சிறந்த சிந்தனையாளர் அவர், எந்தப் பற்றும் இல்லாதவர், சாதிப்பற்று, சமயப்பற்று, நாட்டுப்பற்று, மொழிப்பற்று இவற்றையெல்லாம் கட்டுத்து சிந்திக்க வல்ல ஒரு சிந்திக்கும் திறன் இருந்தால் தான் உண்மை விளங்கும் என்று சொல்வார்கள்.

அவர் ஒரு பெரும் பேச்சாளர்; மேடையிலே பேசிப் பேசிய மக்கள் உள்ளங்களை வெல்லும் கவர்ந்தவர், ஏடுகளில் எழுதி எழுதி இளைஞர் உள்ளங்களை வெல்லும் கவர்ந்தவர். பேச்சாலும் எழுத்தாலும் கோடிக்கணக்கான மக்களின் உள்ளங்களைத் தொட்டுத் தலைவர்கள் விளங்க முடியும் என்பதற்கு அவரது வாழ்க்கை எடுத்துக் காட்டு.

அவருடைய எழுத்துக் கலைப் படித்தவர்களுக்கும் அவருடைய பேச்சுக்களைக் கேட்டவர்களுக்கும், அவரது சிந்தனைத் திறனை நன்றாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும், உண்மையைக் காண வேண்டுமென்ற ஆர்வமிருந்தால் எந்தப் பற்றுமில்லாமல் பொருளை அவசிய ஆராய்ந்தால் தான் முடியும் என்பதற்கு அவருடைய வாழ்க்கையே எடுத்துக் காட்டு.

ஆனால் பேச்சும் எழுத்தும் அவருக்குத் தலைமையைத் தந்தன என்று சொன்னால் அதற்கு நான் உடன்படமாட்டேன். அவருடைய பேச்சுக் கலையிலே, அவருடைய எழுத்துக்கலையிலே, அவரது உள்ளத்திலிருந்த ஒரு மேம்பட்ட தன்மை அவ்வளவு உயர்ந்தது. உள்ளத்தால் அவர் கவர்ந்ததுதான் பெரிது என்று அண்ணாநிதி நான் நான் அவருடைய பரந்த உள்ளம் பல நடவடிக்கையில் அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் புலப்பட்டது.

அவர் எழுதிய ஏடுகளிலும் அவர்பேசிய மேடையிலும் சிறந்த உண்மைகள் தெள்ள தெளிய விளங்குகின்ற வகையிலே இருந்தமைக்குக் காரணம், அவ்வளவு தூய்மையான சிந்தனைச் சிந்தியாக அவர் விளங்கினார். அவர் பல கட்டங்களில் பேசியதை நான் கேட்டு மகிழ்ந்தவன்: கேட்டு மகிழ்வன். சர்வகட்சிச் சட்டங்களிலே அவர் பேசக் கேட்டிருக்கிறேன். கலைஞர் கூட்டங்களிலே அவர் பேசக் கேட்டிருக்கிறேன். இலக்கியக் கூட்டங்களிலே அவர் முழங்கக் கேட்டிருக்கிறேன்.

உலகத் தமிழ் மாநாடு நடந்த அந்த நாளிலே உலகத் தமிழர்களுக்கெல்லாம் தலைமையான தமிழன் என்று வியக்கும் ஒரு நிலையிலே அவர் இருந்தார்.

எந்தக் கூட்டங்களிலும் அவர் பேசி மக்கள் கவர்ச்சி பெற, அவர்கள் உள்ளங்களை

சலனம்

முழு நிலவு பாலொளி யைப் பிச்சிக் கொண்டிருக்கிறது.

பளிங்கு போன்ற அவள் முகத்தில் பால் போன்ற வெண்ணொளிபட்டுத் தெரிக் கிறது.

முற்றத்தில் கிடந்த தென் னங் குற்றியில் முன்னங்கால் உலகக் கட்டியப் பிடித்துக் கொண்டே அந்த நில வைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தவளுக்கு இப்போது என்னவந்து விட்டதோ தெரியவில்லை.

"பொலபொல" வெளியிட்டு நிற்கிய கண்ணீர் முத்துக் கள் அவள் கன்னத்தில் சரம் கோத்து பின்னமுனிக்கொண்டிருக்கிறது. முந்தானையை எடுத்துக் கண்களைத் துடைத்துக்கொள்ளும் போதே, அதே கையுடன் முகத்தில் அரும்பிய வியர்வைப் பருக்கைகளையும் அழுத்தி இழத்துக்கொள்கிறாள்.

பகலவன் பற்றைக்குள் முற்றுக் மறையும் வேளை - அந்த நிலவு அடிவானத்தில் அரும்பும்போது அங்குவந்த வள்தான் இவ்வளவு நேரமும் அந்த நிலவையும், அது நீந்தும் நவனையும் தந்தகத்திப் பளபளக்கும் விண்ணங்கொழும்புதான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள்.

அவள் மேலியைத் தழுவிச் செல்லும்மேல்வென்றதென் னவையோ, தென்றலின் அசைவில் 'படபட'க்கும் தென் னங்கிற்றுக் களின் 'கிரீச்' என்ற ஒலியையோ அவள் கவனத்தில் கொள்ளவில்லை.

அதைப் பற்றியெல்லாம் அவளுக்குக் கவலை இல் லையோ? யாருக்கு தெரியும்?

ஆனால் அந்த நிலவை மட்டும் அவள் ஏன் இத்தனை நாளும் இவ்வளவு ஆர்வத்துடன் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாள். அதில் கிடைக்கும் அளவிடமுடியாத இன்பந்தான் அவளுக்கு இனிமையான அனுபவத்தை அளிக்கின்றதா?

அப்படியென்றால்—

அந்த முழு நிலவு வராத நாட்களெல்லாம் அவளுக்குத் துயரம் தோய்ந்த நாட்கள்தான். அதைப் பற்றி யெல்லாம் யாருக்குமே தெரியாது. ஆனால் அந்த நிலவு வராத நாட்களெல்லாம் அவள் உள் காலைகளின் குதிரை முகத்தை முன்னங்கைகளால் கட்டியப் பிடித்துக் கொண்டே நெக்கு முகிக் கொண்டிருப்பாள்.

பார்வை எங்கோ சூன்யத்தை வெளித்துப்பார்க்க - அந்த உள்எதின் நாய்மை யான தடிப்புணர்வுகளெல்லாம் இனம் புரியாத மோனத்தில் வயிற்றுக் கொண்டிருக்கும். வெள்ளிப் பாத்திரத்தில் உருளும் கருநாவற்பழம் போன்ற அவள் கண்ணின் கருமணிகள் சூழும் மேலும் ஏழி இறங்கிக் கொண்டிருக்கும். ஆனால் அவளோ அன்று தொடர்ந்து இன்றுவரை யாருடைய எந்தக் கேள்விகளுக்கும் பதில் சொன்னதெனில் யாரைப் பற்றியும் அவள் கவலைப்பட்டதாகக் காட்டிக் கொள்ளவில்லை.

அவளானது அந்த நிலவுண்டு என்றுதான் வாழ்ந்து வருகின்றாளா?

அவளுக்கும் நிலவுக்கும் அப்படியான தொடர்பு இல்லை. அந்தப் பிடிப்பின் இணைப்பே அவர்தியானதொரு பிணைப்புத்தானோ?

அவளின் அந்தரங்கம் அவளின் பெற்றோர் களுக்குக் கூடத் தெரியாத - அவ்வளவு புனிதமான கண்மயம்.

ஊரவர்கள் அவளுக்குப் பேய் பிடித்திருக்கிறார்களே. பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் அவளின் இந்தச் செய்கையைப் பார்த்துப் பைத்தியம் எனப் பயந்தார்கள்.

பின்னாலே இல்லாமல் தவமிருந்துபெற்ற முஅத்தினுரின ஒரே மகனாக்கும் இப்படியாச்சொன்று வேண்டியவர்கள் அங்கலாய்த்துக் கொண்டார்கள்.

அவளின் அழகு பொறுக்காமல் யாரோ சூன்யம் கட்டி இருக்கிறார்கள் என உற்றாரினர் உணர்ந்தினார்கள்.

முஅத்தினுக்கும் ஒரே மகனல்லவா? அதுவும் கடைசிக் காலத்தில் தவமிருந்து பெற்ற பெண்ணல்லவா, அவரும் தன்னாலியன்றவரையிலும் ஆடி ஓடி ஓய்ந்துவிட்டார்.

கடைசியில் ஆங்கில வைத்தியர்கள் தங்களின் ஆயிரக்கணக்கான ஆராய்ச்சிகளின் ஏகோபித்த முடிவுகளாக அதிர்ச்சி எஸ்ஸர்கள், வாகடம் வாசிப்பதையே வாலாயமாகக் கொண்டுவரிகளின் பேய் பிடித்திருக்கிறது என்றுரைகள். ஆனால் இவர்களில் எவருமே அவளின் அந்த தனித்துவமான நோயைக் குணப்படுத்தினார்களில்லை.

அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் தாளைத்தம் சத்திக்கின்ற ஆயிரக்கணக்கான நோயாளிகளில் அவளும் ஒருத்தி. ஆனால் அவளைப் பொறுத்தவரையில் அந்தப் பெற்றோர்களின் வாழ்வின் முழுநிதியே அவள்தானே.

இப்பொழுதெல்லாம் முஅத்தினுக்கும் மனைவியும் எல்லாவற்றையுமே இறைவன்மேல் பணித்துவிட்டார்கள். இருந்தாலும் இதயத்தின் ஆழத்தில் உறங்கி விட்ட அந்த ரக்கத்தை மட்டும் அவர்களுக்கு எழுப்பிக் கலைக்கமுடியவில்லை.

கடந்த ஒருவருட்காலமாக அவர்கள் அவர்களாகவே இல்லாமல் அல்லலிட்டுகிறார்கள். ஊண் உறக்க மின்றியிருந்தார்கள். எப்போது உடைமாற்றினோம்? என்ன சாப்பிட்டோம் என்ற உணர்வே இல்லாமல் இயந்திரமாக இயங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கு இப்போதெல்லாம் இனம்புரியாத வீரத்தி.

இந்த ஏழெட்டு மாகங்க் களிலும் முஅத்தினுள் முதுமையில் கடைசி ரேகைக்கே வந்துவிட்டதாக உணர்ந்தார். இப்போதெல்லாம் அவரால் உப்தம் போட்டு தொழுகை அழைப்புக்கூட விடுக்க முடியவில்லை. பழக்கத்தினால் ஏற்பட்ட பற்றிக் உள்ளடங்கிய ஒலியாக வெளிப்பெடுகிறது.

அவரின் மனைவி ஒரு பைத்தியம் போல இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள்.

மூன்றுபேரைக் கொண்ட குடும்பம் இன்று மூன்று தருவங்களைக் காண்பட்டிருக்கிறது.

இஷாக் தொழுகையை முடித்துக்கொண்டவராக இல்லம் தோக்கிக்கொண்டிருந்தார் முஅத்தினார். தன் வீட்டின் முற்றத்தில் காண்கொண்டும் போதே அவரின் கண்களை மகனின்

கணவனின் வருகையை எதிர்பார்த்தவளாக நிலைப்படியில் நின்றுகொண்டே— தன்னையும் மகனையும் பார்த்தவளாயும் கண்ணீர் பெருகிக் கொண்டிருந்த அவரின் மனைவியைக் கண்டதும் குனிந்த தலை நிமிராமல் விட்டினுள் செல்கிறார். கணநேரத்திற்கெல்லாம் கைநனைக்கத் தொடங்கிவிட்டார். அந்த உணவு அவரைப் பொறுத்தவரையில் உயிரை பிடித்து வைத்துக்கொள்ளத்தான்.

யாருமே எதுவும் பேசவில்லை. உணவுக்கொண்டதும் அவர் மீண்டும் பள்ளிக் குச் செல்ல ஆயத்தமானார். இந்தக் தள்ளாத வயதிலும் தாங்கமுடியாத அந்தத் துயரத்தை இறைவன் சந்திதியிலேயே நாளெல்லாம் சமர்ப்பித்து விடுவோம் என்ற தாயம்போலும்.

கணவனை அனுப்பிவிட்டு மகனின் அருகே வந்தவள் "எழும்புமா சாப்பிட்டு வரலாம்." அன்னை மனம் அங்கலாய்த்துக்கொள்ளுகிறது.

அவள் எதுவுமே பேசவில்லை. காய்ந்துகொண்டிருக்கும் அந்த நிலவையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறாள்!

அதில் அவள் பரிதீர்ந்து விடும் போலும்.

மகள் அசையாமலிருப்பதை அறிந்தவள், கணவன் உண்டா மீறியைக் கொண்டு தன் பாதி வயிற்றை நிரப்பியவளாக மகளின் அருகே படுக்கையை விரித்துக் கொண்டாள்.

கணநேரத்திற்கெல்லாம் கவலையின் அழுத்தத்தால் ஏற்பட்ட தளர்ச்சி அவளைக் கண்ணாய்ச் செய்கிறது.

அமீனாவோ பெருமூச்சு விட்டவளாகக் காய்ந்து கொண்டிருக்கும் அந்த நிலவையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறாள்.

அன்று— ஒரு வருடக் திற்கு முன்பு ஒருநாள் என்றும் போல் அமீனா தன் தந்தைக்கு கோப்பியும் அப்பழம் எடுத்துக் கொண்டு புறப்பட்டாள்.

விடியிலையுக்காய்ந்துகொண்டிருந்தது.

அவர்களின் விட்டிவிருந்து கூப்பிடு தூரத்தில் தான் அவ் ளுள் பள்ளி வாசலும் அமைந்திருந்தது. அவள் கட்டைப் பாவாடை, சட்டை போட ஆரம்பித்த காலந் தொடங்கி இன்று சேலை கட்டிக்கொள்ளும் இந்த வயதிலும் கூட அவள் சிறு குழந்தைபோல அப்பிப் பிங்காளை எனகயிலெடுத்தவளாக, கோப்பிப் போகத்தலை அணைத்தவாறு சென்று கொண்டிருந்தாள்.

விடியற்சாமத்தில் இவள் தன்னந்தனியாளாய் போவதை இவளின் பள்ளித் தோழனாகிய பக்கத்து வீட்டு இளைஞன் அடிக்கடி கவனித்து வந்தான். சில வேளை யில் அவளைப்பின்தொடர்ந்து விட்டுக்கின்றான். கொஞ்சத் தூரம் சென்றதும் ஏதோ ஒரு உணர்வு உள்ளத்தை உறுத்த அவன் மீண்டும் போய் தன்பாயில் குப்புற விழுந்துமிருக்கின்றான்.

அந்த அழகிய மலரை— அந்த நேரத்தில்— அங்கக் கோலத்தில் பார்ப்பதில் அவள் உள்ளத்து உணர்வு களைப்பற்றி நின்றது.

குருத்து மணல் பூத்திருந்த அந்த வெளியில்— தன் கிளைகளை பரப்பியவாறு பூமியை முத்தமிட்டுக்கொண்டு நின்றது அந்தப் பெண்ணம்பெரிய முந்திரிகை மரம்.

அது பழுக்கும் காலம்— அதிகாலை வேளையில் கிளிகளும், வெளவாக்களும் கலகலக்கத் தொடங்கிற்று. கிளிக்கூட்டங்கள் கிளைவிட்டுக் கிளை தாவுவ போதெல்லாம் அமீனாவும் தன்னிலையிழந்த பரவசத்திலாழ்ந்தாள்.

இத்தனையும் பார்த்துக் கொண்டிருந்தவள் தன்கால்களினால் கிளைகளை விலக்கிக் கொண்டு கூடாரம் போன்ற முந்திரிகை மரத்தினுட்புகுந்தாள்.

அப்பிப் பிங்காளையும், கோப்பி போகத்தையும் மரத்தினடியில் வைத்தவளாக அந்த நிலவொளியில் அமீனா பழம் பறிக் குணைய போதே அவளின் தளிரிக்குரங்களை மறைந்திருந்த இன்னொரு கை அழுத்திற்று.

அவளுக்கு ஒரு கணம் பொறிகலக்கிப் போயிற்று. செய்வதென்ன வென்றறியாமலே திகைக்கும்போது அவளும் அவளை நெருக்கமாக அணைத்துக்கொண்டாள்.

உணர்ச்சியின் உச்சஸ்தாயிக்கு வந்தவளுக்கு எதுவுமே புரியவில்லை.

முந்திரிகையில் பழம் குடித்துக்கொண்டிருந்த வெளவாக்கள் சிறகடித்துப் பறக்கத் தொடங்கின.

புளியடித்துறையில் கங்கும் காசுக்கள் அவர்களின் தலைக்கு மேலாகக் கரைந்து சென்றவண்ணமிருந்தன.

எல்லாம் சில கணம்தான்.

அந்தச்சில கண நேரத்தில் இவ்வளவு காலமும் அவளுக்குப் புரியாத புதிராக இருந்தவந்த புதுமையான அனுபவம் மடவயிற்று விழுந்தது. அவள் ஆசை நீரும் சமயம் அவளுக்கு அந்தப் புதுமையான இன்பத்தைப் புர

எஸ். எல். எம் ஹனிபா

ணமாக அனுபவிக்கவேண்டும் என்ற ஒருவகை உணர்வு வேகம் பீறிட்டது.

அந்த உணர்வின் கிறக்கத்தில் அவள் மயங்கும் போதே—

"அல்லாஹ் அக்பர்" என்று அவளின் தந்தை விடுத்த வைகறை தொழுகைக்குரிய அழைப்பு அவள் காதுகளில் பீரங்கிபோல் முழங்கிற்று.

அந்த இளைஞன் அந்த சப்தத்தோடு எங்கோ மாயமாக மறைந்துவிட்டான். அமீனா வெளியில் வரும் போது விடி நிலவு மட்டும் மேற்கே சாய்ந்தவண்ணம் காழ்ந்து கொண்டிருந்தது. அந்த வயியில் யாரோ சிலர் தொழுகைக்காக வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

இனம் புரியாத பீதி இதயத்தை அழுத்த அவள் அப்படி அப்படியே எல்லாவற்றையும் போட்டுவிட்டுத் தலைவிரிகோலமாக விட்டை தோக்கினாள்.

அந்தக் கோல்கூட அவளுக்கு அழகைக் கொடுத்துக் கொண்டதானிருந்தது.

இவ்வளவு நேரமும் தன் மகள் வராததை உணர்ந்த முஅத்தினார் அடிதுடித்துக் கொண்டே விடு சென்றார். கங்கே— வீட்டின் நிலையில் அமீனா அவரை வெறிக்கப்

பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

அவள் எதுவுமே பேசவில்லை.

அந்த நிகழ்ச்சிக்குப் பிறகு அவளின் வாழ்வே ஒரு விசித்திரமாகிவிட்டது.

சிலவேளையில் வாய்விட்டு அழுவாள். யாரும் கண்ணீர் பார்த்துக் கொள்ளாத நிலவைப் பார்த்துச் சிரிப்பாள். சில நாட்களில் தன்னை தன்னுடைய அலங்கரித்துக்கொள்வாள், ஆனால் நாட்கணக்காக அவள் குவிக்காமல் இருந்ததுமூன்று. அவள் எந்த நேரத்தில் எதைச் செய்வாள் என்று யாருக்குமே தெரியாது. அப்படியும் இன்று ஒருவருடம் கடந்துவிட்டது.

அவள் உள்ளத்தின் அழுத்தில் உறைந்துவிட்ட உணர்வு அலைகளெல்லாம் அப்படியே அடங்கிவிட்டதைப்போல— ஒருவித மோனநிலையுடன் தான் நாட்களைக் கழற்றிக் கொண்டு வருகிறாள்.

ஆனால் இன்று போல் அவள் என்றமே இப்படி இந்த நிலவையே பார்த்துக் கொண்டிருக்கவில்லை. கொஞ்ச நேரம் பார்த்ததும் அவள் வேறு இனம் புரியாத எண்ண அலைகளில் கழன்று இவாள்.

ஏதோ நினைவுவந்த அமீனா தன்னார்ச் செம்பை எடுத்துக் கொண்டு கொல்லப்பட்ட கம் போகிறாள். கொத்து வேலையைக் கடந்த அவளின் பார்வை பக்கத்து வீட்டு முற்றத்தில் விழுமிறது.

தென்னை மரநிழலில் இரு உருவங்கள் நெருக்கமாக நின்று கொண்டிரு...

அவர்களின் பார்வையில் இவள் படுகிறாள் போலும் ஒருவரை விட்டும், ஒருவர் பிரிந்து கொள்கிறார்கள்.

செம்பை அந்த இடத்திலேயே 'திடும்' மெனப்

போட்டவள் மின்னல் வேகத்தில் மீண்டும் அந்தத் தென்னங் குற்றியடியில் வந்து நின்று கொண்டே பார்க்கிறாள்.

நிலவு மேற்கே சாய்ந்து விட்டது. காசுக்கள் அவளின் தலைக்கு மேலாகப் பறந்த வண்ணம் மிருந்தன. விடியற்காலத்து ஊதற்காற்று அவள் கன்னத்தில் அரைந்த வண்ணம் எங்கோ செல்கிறது. காய்ந்து கொண்டிருந்த அந்த நிலவையே வெறிக்க வெறிக்கப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள் அமீனா. அவள் உடலில் இத்தனை நாளையிலலாத வெளவுகாட்சியைக் கண்ட கணத்திலிருந்து ஊடுருவத் தொடங்கிற்று.

அவள் மன ஒட்டத்தில்— நிமிரென— அவள் வாழ்க்கையில் வந்து கலந்து போன அண்களெல்லாம் ஒரு கணநேரம் மின்னலெனத் தோன்றி மறைகிறார்கள்.

பள்ளி செல்லும் போது, அவள் கூடவே வந்து கூடவே போகும் பரிந்துட்டி.

சந்தைக்கு மீன் வாங்கப் போகும் போது கையோடு கைகோர்த்துச் செல்லும் ஸ்லாம் நாளா.

(5-ம் பக்கம் பார்க்க)

பொய்! பொய்! மீண்டும் பச்சை பொய்!

முன் சொன்ன பொய்யை பெருப்பிக்க மீண்டும் பொய் எழுதுகிறது தினபதி!

பொய்!

பொய்! பொய்! மீண்டும் இவ்வாரம் முந்தியபொய்யை பெருப்பிப்பதற்குமற் றொரு பொய் எழுதி இருக்கிறது தினபதி! மறைந்த மாபெரும் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் உணர்வுகளை மீட்டி கொண்டு, சமுத்தமிழர் தம் விடுதலை இயக்கமாம் தமிழ் ரகக் கட்சி மீது பாசு கற்பிக்கவும், தமிழினத்துரோகிகளுக்கு முடி குட்டிக் காட்டவும், இறுதியில், எல்லோருக்குமே (அண்ணா உட்பட) பட்டை நாமம் சாத்தவும் தினபதி வீரத்த வையை தமிழ் மக்கள் இன்று தெட்டத் தெளிவாகப் புரிந்துகொண்டு விட்டார் சன். தமிழ்பேசும் மக்களையும், அவர்களின் இயக்கத்தையும் உடைத்து பிளவுபடுத்தும் "தினபதி" திட்டமிட்ட சதி நோக்கையும் உஞ்சுக்கதையும் இன்று தமிழ்பேசும் மக்கள் உணர்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

பொய் நம்பர் 1

அண்ணாமது களங்கம் கற் பிக்கும் கருத்து ஒன்றை கிண்டிநொச்சி எம். பி. பண்டி தர் கா. பொ. இரத்தினம் கூறியதாக ஓர் செய்தியை இம்மாதம் 10ந் திகதி தின பதி வெளியிட்டிருந்தது. இச் செய்தி பச்சைப்பொய் என்றும், வஞ்சக நோக்குடன், தயாரிக்கப்பட்ட தென்றும் திரு. இரத்தினம் மறுப்பு தெரிவித்திருந்தார்:

'தினபதி' செய்தி முழுப் பொய் என்று அறிந்ததும் ஆத்திரம் பொங்கிய நிலையில் நூற்றுக்கணக்கான கிண்டிநொச்சி மக்கள் கிண்டிநொச்சி கரடியொற்றுச் சந்தியில், கிண்டிநொச்சி பட்டின சபைத்தலைவர் திரு. க. ச. கந்தையா தலைமையில் கூடி பொய்ச் செய்தி வெளிவந்த தினபதியினுடைய அந்தகனை உடனடி வெளியீடு அரசியற் தலைவர்களின் படங்களையும் வெட்டி எடுத்து விட்டுத் தான் தினபதிக்கு நீ முட்டி னர்.

'தினபதி' மீண்டும் பொய் எழுதலாம் என்று கருதி மிகுந்த எச்சரிக்கையுடனே இப்படிச் செய்யப்பட்டது.

எல்லா அரசியற் தலைவர்களின் படங்களும் வெட்டி யெடுக்கப்பட்ட பின்னரே தினபதிக்கு 'தி' மூட்டப்பட்ட பட்டதாக ஓர் தமிழ் தின சரி செய்தி வெளியிட்டிருந் தது.

ஆனால் வேண்டுகோன்று விஷமத்தனத்துடன் பொய் எழுதும் 'தினபதி' சுமார் இருக்கவில்லை. மீண்டும் பின்வருமாறு பொய் எழுதி யது.

"தி மூட்டப்படு முன் எல்லாப் பிரதிகளிலிருந் தும், பண்டிதர் இரத்தினத்தின் படம் வெட்டி யெடுக்கப்பட்டது. முதல் பக்கத்திலிருந்த முதல் அமைச்சர் கருணாநிதியின் படம் சேர்த்து எரிக்கப் பட்டது."

என்று கடைந்தெடுத்த ஓர் பொய்யை 13ந் திகதி முன்பக்கத்தில் பிரசுரித்திருந்தது.

இரண்டாவது பொய்

இப்பொழுது மீண்டும் இன்னொரு பொய்யை எழுதி தனது முந்திய பொய்யை தினபதி பெருப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறது. கருணாநிதி படம் சேர்த்து எரிக்கப் பட்டுவிட்டதாக மட்டும் அவசரத்தில் கிண்டிபொய் யாக கூறிவிட்டோமே, அண்ணா படமும் அதில் இருக்கவில்லையா? அதுவும் சேர்த்து எரிக்கப் பட்டதா கப் போட்டிருந்தால் நமது பொய் இன்னும் வலுவாகி யிருக்குமே; என்று தினபதி ஆசிரியரின் பொய்யை நிந் தித்திருக்கவேண்டும். அதனு லென்ன, அப்பொய்யை மீண்டும் சேர்த்து விடுவோமே என்று அவர் கருதி யிருக்கவேண்டும்.

ஆனால் போலும், 21ந் திகதி தினபதியில் முன்

சொன்ன பொய்யை இன் னும் பெருப்பிக்கும் நோக்குடன் பின்வருமாறு தினபதி எழுதியிருந்தது.

"அந்த இடத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருந்த பண்டிதர் இரத்தினத்தின் படத்தை வெட்டியெடுத்து விட்டு, காலஞ்சென்ற அண்ணா, தமிழக முதல்வர் கருணாநிதி முதலானோரின் படங் களுடன் பத்திரிகையைத் தயிட்டு கொளுத்தினர்"

கருணாநிதி...

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

"டிப்ளி வட்டாரத்தில் திரு. கருணாநிதி ஒரு அதி தீவிரவாதி என்று கருதப் படுகிறார்."

"மொழி விவகாரம் போன்ற பிரச்சினைகளில் விஷயங்களில் உட்கியிலே இருக்கிற தீவிர வாதிகளின் முன்னோடியாக அவர் விளங் கியிருக்கிறார்."

"டிப்ளியில் இருக்கிற இடதுசாரிக் கருத்துடைய அரசியல்வாதிகள் (திவிரவாதிகள்) கருணாநிதியின் தேர்வை முழு மனதுடன் வரவேற்றிருப்பது ஒரு சுவையான விஷயம்."

டிப்ளியிலிருந்து வெளிவரு கிற 'இந்தஸ்தான் டைம்ஸ்' எழுதியிருப்பதாவது:—

"திரு. அண்ணாவின் வாரி சாகக் கருணாநிதி தேர்ந்தெ

தமிழரசார்...

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

சம்பளமும் பென்சனும் வழங்குவது அரசாங்கமல் லவரா? ஆகவே அரசாங்கம ட்டும் தமிழ் அரசாங்க ஊழியர்களிலிருந்து எப்படி வேறுபடுத்த முடியும்?

"வெள்ளைக்கார ஆட்சி யின் கீழ், வடக்குமாகாணம் கல்வித் துறையில், தனக் குரிய பங்களிப்பு அதிக மாகவே பெற்றுவிட்டது. இன்றுகூட விஞ்ஞானம் பையில் வதற்கு வடக்குப் பகுதிப் பாடசாலைகளிலேதான் மிகச் சிறந்த சாதனைகள் உண்டு."

"இன்று வடக்கில் ஏதா வது கஷ்டம் இருக்குமானால் அதற்குக் காரணம், சுதந்திரத்திற்குப் பின் தொடர் ந்து வந்த அரசாங்கங்கள், நாடு முழுவதும் கல்வியைச் சீராக்கவும் நோக்கவும், ஏனைய சமூகங்களுக்கு நீதி வழங்கவும் எடுத்த நடவடிக்கைகளேயாகும். இனிமேற் காவத்தில் எந்த ஒரு இனத் துக்கும் தனிப்பட்ட எந்த ஒரு சலுகையும் அளிக்கப் பட மாட்டாது."

கலைஞர்...

(4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

யுடன், கருணாநிதி 'தமிழ் மட்டும்' என்ற தமது இயக் கத்தை பெரிய அளவில் தனி தரித்துக்கொண்டிருக்கிறார் கூடும்.

என்று, கூறுகிறது தின பதி. 'தினபதி' என்னதான் பொய்க்கார எழுதினாலும், அதை தமிழ் மக்கள் நம்பப் போவதில்லை. மாறாக தின பதிதான் அழியப்போகிறது. கெட்டிக்காரன் புழுக்குட எட்டு நாளைக்கு என்னும் போது தினபதி ஆசிரியரின் புழுகு எத்தனை நாளைக்கு?

தினபதி கட்டிவிடும்பொய் சள் அத்தனையும் உண்மை யெனும் பெருந்தியின் முன் னால் கருகிச் சாம்பலாகிவிடு வது உறுதி.

நூக்கப் பட்டிருப்பது மொழிப் பிரச்சினையில்...

கூடிய சீக்கிரம் மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டிய கட்டாயத்தை மத்திய அரசிற்கு ஏற்படுத்தும் என்று விஷயம் தெரிந்த வட்டாரங்கள் கூறுகின்றன.

"தி. மு. கழகமே முழுக்க முழுக்க இந்தி தொடர்பு மொழியாகும் விஷயத்தில் விட்டுக் கொடுக்காத எதிர் ப்பு கொண்டிருந்தாலும்கூட; திரு. கருணாநிதி மத் திய அரசாங்க மொழிக் கொள்கை குறித்து மிகவும் வெளிப்படையாக, சமரசப் போக்கிற்குச் சிறிதும் இடம் வைக்காத விமர்சகராக இருந்து வருகிறார் என்பது இங்கே (டிப்ளி வட்டாரத் தில்) உணரப் பட்டிருக்கிற து".

பம்பாய் "பிரிஸ் ஜோர்னல்"

கூடந்த இரண்டு நாட் களாக கண்ணீர் விட்ட வாறே நகருக்குள்வந்த வட் சோபலட்சம் மக்கள் மரீஞ கடற்கரையில் தங்களைப் பிரிந்த தலைவருக்கு கண்ணி யமான ஒழுங்கமைந்த உருக்கமான இறுதி மரியாதையைத் தெரிவித்தனர்.

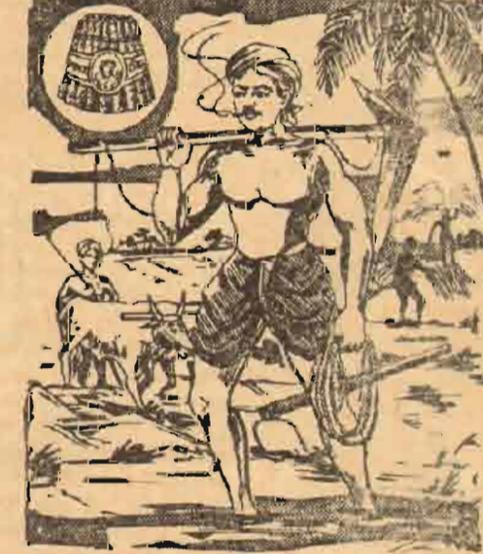
எங்கே நீயோ...

(2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி) ஏதோ சாப்பிட்டு விட்டு முற்றவெளியில் இருந்த ஆசனம் ஒன்றில் சிறிது நேரம் இருந்துவிட்டுத் திரும்பவும் காஸி கோயிலுக்குச் சென்று அந்த மண்டபத்தின் ஓர் ஓரத்தில் படுத்துக்கொள் கிறேன். மாரிகாலமாக இருந் ததால் சீமெந்து நிலம் அவ னுக்குப் பனிக்கட்டி போவக் குளிர்கிறது. அந்த கோயிலின் நான்குபுறமும் திறந்த வெளியாக இருந்ததால் அடி காற்று அவனுக்கு உதறல் எடுக்க வைக்கிறது. அவனு டன்கூட அங்கே படுத்திருந்த இரண்டொரு வரி டம் படுக்கப்பாயும் போர் வையும் இருந்தது. ரகு வால் படுக்கமுடியவில்லை. குளிரில் நடுநடுங்கியபடி அவன் எழுந்து கூனிக் குறுகி அமர்ந்து கொண்டபோது என்ன தம்பி...? இந்த இடத் துக்குப் புதிய ஆள்போல இருக்கு... ஏன்... பழைய வேட்டி கீட்டி இல்லையப்பா போர்வையில்லாமல் இந்தக் குளிரில் எப்படிப்படுக்கப் போகிறாய்...? என்று பக்கத் தில் படுத்திருந்த ஒரு பெரிய யவர் கேட்ட "என்னிடம் ஒன்றுமேயில்லை யப்பா..." என்று வீரத்தியுடன் சுருக்க மாகப் பதில் அளித்துவிட்டுத் தன்னை இந்தக் கொடு மைக்கு ஆளாக்கிய விதியை நொந்து கொண்டான். "உம்... நம்மைபோல பர தேசி என்று சொல்லு... உண்பனைபார்க்கப்பாவமாக் கிடக்கு இந்த இடத்தில் ஒன்றை விரித்து மற்றதைப் போர்த் திக் கொண்டு படப்பா..." என்று கூறியபடி அந்தப் பெரியவர் தன்பக்கத்தில் இருந்த தணி மூட்டையில் இருந்து இரண்டு பழக்களை எறிந்தபோது அந்தப் பெரியவர் அவனுக்கு மனித உருவில் வந்த கடவுளாகவே தோன்றினார். பெரியவர் கூறியபடியே ரகு அதில் ஒன்றை விரித்து மற்றதைப் போர்த்துக் கொண்டுபடுத்தான். அதன் பின்பு அவர்கள் இருவரும் பல நாட்கள் பழகியவர்கள் போலக் குசலம் விசாரித் துக் கொண்டனர். ரகு தான் ஓர் அநாதையென்

றும் தன் பெயர் ராமு எனும் அறிமுகப்படுத்திக் கொண்ட அதே வேளையில் அந்தப் பெரியவர் ஒரு காலத் தில் சீரும் சிறப்புமாக வாழ்ந்தவர் என்றும் ஏதோ ஒரு வியாபாரத்தில் பண மெல்லாந் தொலைந்து கெட் டழிந்த பின்பு தன்னை யாருந் தேடுவதில்லையென் றும் தனக்கிருந்த ஒரே ஒரு மகன் கொழும்புப் பட்ட ணத்தில் நல்ல நிலையில் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டதாகவும் தான் பிச்சை யெடுத்துத்தான் தன் வாழ் நாளைக் கழிப்பதாகவும் கூறியபோது ரகுவின் இதயம் இவருக்காக வேதனைப்பட் டது. சின்னையாவின இரண்டு பிள்ளைகளும் இதுவரை திரும் பியிருக்காவிட்டால் ஒரு வேளை அவருக்கும் இந்தக் கெதிதான் ஏற்படுமோ என்ற அவனால் நினைத்துப் பார்க்காமல் இருக்க முடிய வில்லை.

தான் உயிருடன் தப்பிய பின்னும் அவர்களைப் பற்றிய அக்கறையின்றி இப்படி ஒரு பிச்சைக்காரனைப் போல பிறிதொரு ஊரில் வாழ்க்கை நடத்துவது பெரிய துரோக மாகப்பட்டது அவனுக்கு. ஆயினும் அவன் தன் ஊருக் குச் சென்று நிம்மதியற்ற வாழ்க்கை வாழ்வதை விட்டு இப்படி ஊர் பெயர் தெரியாத இடத்தில் ஒட்டாண்டி யாகக் காலங்கழிப்பது எவ்வளவோ தேவலை என நினைத்துக் கொண்டான். வல் வைக்குத் திரும்பிப் போக நேர்ந்தால் நிச்சயமாக அவனால் உமாவைப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாது; அவனும் அவனைப் பார்க்காமல் இருக்கமாட்டான். அத னால் பல அநர்த்தங்கள் விளைய லாம். பல குடும்பங்கள் நாசமடைவதை விட அவன் ஒருவன் நாசமடைவது ஒன்றும் ஆபத்தான காரியமல்ல என்று எண்ணினான். அத்துடன் இதுவரை வல்வையில் அவன் கடலோடு கடலாக மறைந்து விட்டான் என்று நினைத்துத் துக்கம் கொண்டாடியிருப்பார்கள். இந்தச் செய்தி கண்டிப்பாக உமாவுக்கும் எட்டியிருக்கும். எஞ் றினியர் 'ஏகாம்பரத்தின் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இருந் திருக்காது. எனது மரணத் தில் அவரது மகிழ்ச்சியும் உமாவின் நல்வாழ்வும் இருக்குமாக இருந்தால் அவர் களுக்காக ஒரு தரம் ல்ல நான் இன்னும் பலதரம் மரணமடையச் சித்தமாக இருக்கிறேன். உமா வாழ வேண்டும். ஆமாம்? என் உமா வாழ வேண்டும். என்று நினைத்தபடியே கண் ணையர்த்தான் ரகு.

தொடரும்.

பாட்டாளி முதல் எல்லோரும் புகழ்பது

பணக்காரன் வரை

கமலாபீடி

ஒருமுறை உப்போகித்தால் அதன் உண்மை விளங்கும்

கமலா ஸ்டோர்ஸ்

நா. 15, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு-11 தொலைபேசி 3597-6522

திருவள்ளூர் ஆண்டு 2000

இக்காலத்திலே வரலாற்றுக்கும் பிறவற்றுக்கும் கால எல்லையாகக் கிறித்த தொடர் ஆண்டை மக்களின் பெரும்பாலான கொண்டுள்ளார். உலகவரலாற்றிலே கிறித்தநாதர் அவதாரம் சிறந்ததொரு நிகழ்ச்சியாகக் கொள்ளப்பட்டபடியாலும், அறிவியற்றுறையிலும் அரசியற்றுறையிலும் முன்னேற்றமடைந்த மேலைத்தேயங்களில் வாழும் மக்களின் பெரும்பாலானோர் கிறித்த சமயத்தினராகலாக யாலும் கிறித்த தொடரானது சிறப்படைந்து நிறுத்துள்ளது. இதனைவிடத் தமிழ்ப் பஞ்சாங்கங்களின் பின்வரும் தொடரானது கணக்குநீக்கப்பட்டு கின்றன. கிருட்டியாதி வருடம், கலியுக வருடம், சாலிவாகன சக வருடம், விக்கிரம சக வருடம், புத்த வருடம், இந்தத் தொடர் ஆண்டுகளையாவும் சமயங்களோடும் பிறநாட்டு அரசர்களோடும் தொடர்புடையவையாகக் குக்

கின்றனவேயன்றித் தமிழ் மொழியோடும் தமிழினத்தோடும் தொடர்புடையன வாயமையவில்லை.

தமிழ் அரசர்களுடைய கல் வெட்டுக்களிலே காணப்படும் காலக் கணக்குகள் அவர்கள் முடிநாடி ஆளத்

கா.பொ. இரத்தினம்

தொடங்கிய ஆண்டிலிருந்தே கணிக்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ்மக்களிடையே பெரு வழக்கிலிருந்தும் சாலிவாகன சக வருடம் அக்கல்வெட்டுக்களில் துடம் பெறவில்லை.

இச்சாலிவாகன சக வருடம் சாலிவாகன என்பது வடநாட்டு அரசரால் இற்றைக்கு 1880 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தீவநாட்டப்பட்ட தென்பர். இவ்வரசனுக்கு முன்னர் பல்லவர ஆண்டு

களாக நயத்தக்க நாகரிகத்துடன் வாழ்ந்த தமிழ் மக்கள் தம் நாட்டுப் பெருமகன் ஒருவனுடன் இணைந்த தொடர் ஆண்டை நிலைநாட்ட முயலாதது பெரும் வீந்தையாக இருக்கிறது. வடநாட்டரசன் ஒருவன் நிலைப்படுத்திய ஒரு தொடர் ஆண்டை வரவேற்று வழங்கித் தமிழினத்தின் பழமையையும்—பண்பையும் சிறப்பையும்—செல்வத்தையும் சினைத்து வந்தமை பெரும் வெட்கத்துக் கிடமானதாகவும் இருக்கிறது.

தமிழ் நாட்டிலே, தமிழ் மக்களிடையே நிகழ்ந்த மாணக்கோன—நலகப்பு கிடமானக்—செயல் இன்று ஒன்றுதானா? தமிழ்நாட்டுப் பண்புதான் கொண்டு, தமிழ் மன்னர்கள், தமிழ் நாட்டிலே, தமிழர்களுக்காகக் கட்டுவித்த கோளில் களிலே—தமிழ் மக்கள் வழிபடுகோவில்களிலே—தமிழ் மொழிக்கு முதலிடம்

திருவள்ளூர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுநிறைவு விழாவை இவ்வாண்டில் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் முழுவதும் சிறப்பாகக் கொண்டாடுகின்றது. தமிழ்நாட்டரசும் யுன் திங்களில் பெரும் விழாவாகக் கொண்டாட ஏழுக்கு செய்துள்ளது. இந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டு நிறைவு விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுமாறும், திருவள்ளூர் தொடர் ஆண்டை வழங்குமாறும், பல ஆண்டுகளுக்கு முன் வேண்டுகோள் விடுத்து, தொடர்ந்து வற்புறுத்தி வந்த தனிப்பெருமை இலங்கைத் தமிழ் மறைக்கமுடிந்ததுக்கே உரியது. அதன் தலைவர் கிளிநொச்சிப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் திரு கா. பொ. இரத்தினம் "திருவள்ளூர் ஆண்டு இரண்டாயிரம்" என்ற தலைப்பில் எழுதிய இக்கட்டுரை ஏறத்தாழ 12 ஆண்டுகளுக்கு முன் 1957 ஆம் ஆண்டிலே சுகந்திரன் பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு மலரில் வெளிவந்தது. இக்கட்டுரை இவ்வாண்டிலே தமிழ் மக்களின் சிந்தனைக்கு நல்விருந்தும் உள்ளத்துக்குப் பெரும் மழைச்சியும் கொடுக்கத்தக்கது. ஆகையால் அதனை இங்கு வெளியிடுகிறோம்.—ஆ—

கொடுக்கப்படவில்லை. தமிழ் நாட்டிலே தமிழ் மக்களால் தமிழிசை ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் நாட்டு ஊர்களின் தனித் தமிழ்ப் பெயர்கள் பிறமொழிப் பெயர்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன. தமிழ் மக்களின் பெயர்கள் கூடத்தமிழ்ப் பெயர்களாக அமையவில்லை. சொன்னை மானாணத்துக்கு இன்னும் "தமிழ் நாடு" எனும் பெயர் வைக்கப்படவில்லை. வட இந்தியாவிலே தமிழர்கள் 'மத ரூசிகள்' என வழங்கப்படுகிறார்களேயன்றித் 'தமிழர்

கள்' எனப் போற்றப்படவில்லை. நம் மக்களின் பலரைப் பிடித்துள்ள 'இண்டாமைப்பேய்' இன்னும் அவர்களை ஆட்டுகிறது. 'கற்றேன்றி மண்தோள் ருக்காலத்தே... முன்றேன்றி முத்தகுடி' என்று தன்னைப் புகழும் தமிழினம்—பழமை பரந்தும் தமிழினம்—இன்று தன் தாழ்மையும் வீழ்ச்சியையும் சிறிது சிறித்தவ்வேண்டும். வாய்ச்சொல்லில் வீரர்களாவதிற் பய (13-ம் பக்கம் பார்க்க)

மகா ராத்திரி

அதிசயம், ஆச்சரியம் ஆனால் உண்மை என வர்ணிக்கப்படும் சில செய்திகளை யாம் கேள்விப்படும்போதோ பத்திரிகைகளில் படிக்கும் போதோ சந்தேகத்துடன் யார்க்கவே செய்கிறோம். சில சமயங்களில் 'இப்படியும் நடக்குமா' என்று நாமே நம் மைப் பார்த்து ஆச்சரியப் படக்கூடியதாக நம்வாழ்க்கையிலும் சில சம்பவங்கள் நடந்துள்ளனவற்றுண்டு. அதிலும் இருவர் வாழ்வில் ஒரே விதமான அனுபவம் ஒரே காலத்தில் ஏற்படும் போது நமது ஆச்சரியம் பன்மடங்கலாகிறது. அங்கே சந்தேகத்திற்படயில்வாய் போகும் போது அது அதிசயமாகி விடுகிறது. நம்மையறியாமலே சில சமயங்களில் நமக்குக் கிடைக்கும் உதவிகளை நாம் ஏதோ தற்செயலாக ஏற்பட்ட சமயங்களே ஏன் என நினைப்பதற்கறிவாளராகி விடுவதால் நாம் கடவுளிடம் விசுவாசத்துடன் செல்வ வேண்டியும் ஏற்படுவதுண்டு.

1893 ஆம் ஆண்டின் மத்திய காலத்தில் சுவாமி விவேகானந்தர் அமெரிக்காவில் கிளர்கோநகரிலும் மகாத்மா காந்தி ஆபிரிக்காவில் மாரிட்ஸ்பர்க்கிலும் ஒரே விதத்தை தனிமையில் அனுபவித்தனர். தனிமையில் அனுபவித்தனர் போல் கழிக்க நேர்ந்தமையின் ஆச்சரியமான சம்பவமாரகும், மாரிட்ஸ்பர்க் எனும் நகரம் குளிர் காலத்தில் மிகமேலான குளிர் பறியாதே செமென்பது அமெரிக்காவின் கிளர்கோநகருக்கு ஈடான குளிரையுடையது என்பதும், மகாத்மா மாரிட்ஸ்பர்க்கில் இத்தகையவே தங்கவேலாக உத்தேசித்திருக்க வில்லையென்பதும் இங்கே குறிப்பிடத்தக்கது.

பாதை தவறவிட்ட சுவாமிகள் ஒரு புகையிரத நிலையத்திற்கு வந்து யாருமற்ற அனாதைபோல் ஒரு பலகையில் ஒரு இரவு முழுவதையும் உழித்தது போல், ஓர் ஊரின் குந்து இவ்வோர் ஊருக்குப் புகைவண்டியில் பிரயாணஞ் செய்து கொண்டிருந்த மகாத்மா வெள்ளையர் ஒருவரினால் வண்டியிலிருந்து யுக்கோநகரமாக வழியில் மாரிட்ஸ்பர்க் புகைவிரத நிலையத்தின் இரக்கிவிட்டபின்

விவேகானந்தரும் மகாத்மா காந்தியும்

பட்ட காரணத்தினால் அங்கிருந்த ஒரு கதிரை மீள் உட்கார்ந்தவன் மையாரு மற்ற அனாதையாக ஓர் இரவு முழுவதையும் கழித்தாரென்பதை உற்றுநோக்கும்போது இருவரின் மனவறுதிகளும் ஏதோ ஒரு சக்தியால் ஒரே காலத்தில் அந்நியதேசங்களிலே அந்நியர் மத்தியிலே அனாதைகளையால் குளிரிலே தவிக்கவிடப்பட்டுச் சோதனைக்குள்ளாக்கப்பட்டனர் என்றே எண்ணத் தோன்றுகிறது. இதை இங்கே வலியுறுத்தும் நோக்கமாக பகவத்கதைவிலிருந்து ஒரு கலோகத்தை மேற்கோளாக எடுத்திடுகார்ட்டிரும்புகிறேன், பகவத்கதை, பத்தியோகம் அதிசயராயம் 12 சுவோகம் 18/19.

பகவத்கதையும் நட்பையும், அவ்வன்ம மானந்தையும் அவமானத்தை யும் நிகராகக் குளிர் வெப்பம், இன்பதுன்பம் இவைகளை ஒப்பாக்கிப் பற்றற்றவன். இகழ்ச்சியையும் புழங்கிப்பையும் ஒன்றுக்கக் கருதுபவனின், கிடைத்ததில் திருப்தியடைபவன், இருக்க இடம் தேடாதவன், உறுதியான உள்ள முண்டையவன்—பகதி மாண்பும் அம்மனிதன் எனக்கு உவந்தவன்"

என்கிறார் திரு விவேகானந்தர். இக்கலோகத்தின் அழ்ந்த கருத்தை ஆதாரமாக வைத்து நடந்த சம்பவத்துடன் ஒப்பிட்டு ஆராயும்போது அப்படி அப்பிரயாணப்படுவதில் தவறவில்லை யென்றே கருதுகிறேன்.

அந்த ஆண்டு எந்த ஆண்டு? அந்த ஆண்டிற்கு அண்டையாக, முன்னதாகவே பின்

னதாகவே உள்ளவேறு எந்த ஆண்டிற்கும் இல்லாத தனிச் சிறப்பு அந்த ஆண்டிற்கு உண்டு, என்பதை இங்கே சம்மா மொட்டை யாக கூறிவிட்டுச் சென்றால் வாசகர்கள் தங்கள் மனடையைப் போட்டு உடைத்துக் கொள்ளலாம். ஆகவே தான் அனைத்தவிரும்பும் முக்காரண அப்படி அப்பிபிரயாணப்பட்டதற்கான சில காரணங்களை எங்களிடம் குறிப்பிடுவதற்கு வந்ததை அனைத்துவந்ததை நிறுவித்துக் காட்டுவதன் மூலம் வாசகர்களின் மனக்குழப்பத்தை ஓரளவிற்காவது தணித்துக் கொள்ளலாமென நம்புகிறேன்.

முன்று எனும் எண்ணிற்குத் தனிச் சிறப்பு இருப்பது போல் அந்த ஆண்டிற்கும் உண்டு என்று நான் சம்மா கூறுவில்லை. காரணத்தோடு தான் கூறுகிறேன் என்பதை வாசகர்களே அறிந்து கொள்ளலாம். அந்த முன்றைய தவறு முடிவெண்ணைக் கொண்டு அந்த ஆண்டின் முதிர்வோடு எண்களையும், கூட்டியும் முன்றாவது எண் வரும் அந்த முன்றாவது எண்ணை முன்றால் பிரித்தால் நாலாவது எண்ணும் அந்த ஆண்டில் க்கத்தின் முடிவெண்ணையாண்ட வரும். அந்த ஆண்டிற்குரிய பெறுமதி வாய்ந்த இலக்கத்தை முன்றால் பிரித்தால் முன்று எண்களைக் கொண்ட விடை வரும் ஆனால் மிச்சம்வராது" அத்தேபோல் அந்த ஆண்டு இலக்கத்திலுள்ள நாலு எண்களின் கட்டுத் தொகையை யும் முன்றால் பிரித்தாலும் மிச்சம்வராது என்பது ஒரு முன்பு நிகழ்ந்த சம்பவம் இதுதான். இது எண்களின் பற்றி முன்பு குறிப்பிட்டிருந்தான்.

எழுதித்தமது ஆகரவை நன்கின. சுவாமிகளின் அன்பு நிறைந்த செய்கைகளையும் போதனைகளையும் மனமாரக் கண்டும் காதரக் கேட்கும் பெரிதும் வீயந்து பாராட்டிய ஐரோப்பியர்கள் 'சுவாமி, நாங்கள் எங்கள் தன்றியறிதலை நங்களுக்கு எவ்வளவு செலுத்துவது?' என்று வினவிய போதெல்லாம் "இந்தியாவில்தான் அன்பு கொள்ளுங்கள்" என்று பதில் கூறினாராயின் அதன் உள்ளத்தம் யாவரும் இவருவில் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதே.

இந்தியா சுதந்திரமடைவதற்கு அமெரிக்க மக்களின் ஆதரவு இன்றியமையாததாக இருந்ததென்பதைச் சிலர் ஒப்புக்கொள்ளாத தயாராக இல்லாதிருப்பினும், இங்கிலாந்தும் மக்களின் நல்வெண்ணும் ஆதரவும் அவசியம் தேவையாக இருந்ததென்பதை யாவரும் ஏற்றுக்கொள்ளவே செய்வர். அத்துக்கான சுவாமிகள் அமெரிக்காவிலும் இங்கிலாந்திலுமாக ஐந்து வருடங்களைச் செலவு செய்தார் என எண்ணவும் இடமுண்டு. நாட்டு விடுதலைக்கு முன்பாக அறியாமலே

ந. அனந்ததேவன்

அந்த ஆண்டில் முதன்முதலாக தென்னாபிரிக்கா சென்ற மகாத்மாகாந்தி அங்கு இந்திய மக்கள் நகக் கப்படுவதையும் அவயரியாதைக்குள்ளாவதையும் கண்டு போராட்டத்தில் இறங்கினார்.

இராமகிருட்டினர், விவேகானந்தர் போன்றோர் அவதரித்திருக்கும் பாரத நாட்டிற்குப் பாதிரிகளை அனுப்பி அவர்களுக்கு உபத்தகம் செய்வதிலும் பார்த்த சுவாமிகள் போன்றோரை மக்கள் பின்பற்றச் செய்தால் அதுவே போதும் என்பதை அவர்களின் உணர்வுமாறு அய்தரென்று கூறுவது மிகையாகாது. அக்காலத்தில் அமெரிக்கப் பத்திரிகைகள் எல்லாம் அவரைப்பாராட்டிப் பக்கம் பக்கமாக பல நாட்கள் தொடர்ந்து

2-வது ஜனத்திரன் மாதம்!

செல்லமஹால்
(கொட்டாஞ்சேனை)

சுரோஸ்
(பாமன்சுட)

சூசிமா
(இராண்பால்)

இம்பிரியன்
(மட்டுதல்)

வினசர்
(யாழ்ப்பாணம்)

அசோகா
(புத்தளம்)

எம். ஜி. சூரின் 100 படங்களிலும் மிக உன்னதமான சித்திரம்
தமிழ் நாட்டிலே 100 நாட்களுக்கு
மேலாக ஓடியது

கடந்த ஆண்டின் எம். ஜி. சூர். சித்திரங்கள் எல்லாவற்றிலும் கூடிய வசூல்
பெற்ற சித்திரம்!

எ. ஜி. ராமச்சந்திரன், ஜெயலலிதா, ராஜா முனி,
நாகேஷ், நம்பியார், விஜயலட்சுமி நடிக்கும்

குடியிருந்த கோயில்

(சஸ்டீமன் கவர் சித்திரம்)

3வது வெற்றி முழக்கமிடும் வாரம்!!

சென்ரல்
(மருதாணி)

நவா
(கொம்பனித்தெரு)
கூடியதிரைகளில்

ராணி
(யாழ்ப்பாணம்)

லிபர்ட்டி
(ஹட்டன்)

* ஜெய்சங்கர் * விஜயநிர்மலா * விஜயலலிதா * சோ * அசோகன் * தாம்பரம்லலிதா
கள்ளப்பாட்டுடரஜன், எஸ். வி. ராம்தாஸ், வி. எஸ். ராகவன், -நடித்த
எ. எஸ். எஸ். புரொடக்ஷன்ஸ்

நீலகிரி எக்ஸ்பிரஸ்

இசை டி. கே. ராமமூர்த்தி டைரக்ஷன்; திருமலை-மகாலிங்கம் கதை வசனம் 'சோ'

எமது அடுத்தமாபெரும் வெளியீடு!

★ ஜெய்சங்கர் ★ விஜயநிர்மலா ★ டி. கே. பகவதி ★ எஸ். வரலட்சுமி ★ நம்பியார் ★ நாகேஷ் ★ கிருஷ்ணதாமர்
அமர்ஜோதி மூவிஸின்
'இயக்குநர் திலகம்' கே. எஸ். கோபாலகிருஷ்ணன் அளிக்கும்

உயிரா? மானமா?

இப்பொழுது காண்பிக்கப்படுகிறது

தினமும் 2, 5, 9-30 மணி:

கிங்ஸ்லி
(கொழும்பு)

பிளாசா
(வெள்ளவத்தை)

வெலிங்டன்
(யாழ்ப்பாணம்)

ஸ்ரீகிருஷ்ண
(திருகோணமலை)

ராஜ்
(நீர்கொழும்பு)

வெம்பிளி
(கண்டி)

ஸ்ரீதீர்ன்

100 நாள் விழாக்கொண்டாடிய
மற்றொரு அழகிய
சஸ்டீமன் கவர் சித்திரம்

சிவாஜி கணேசன், கே. ஆர். விஜயா,
எல். விஜயலக்ஷ்மி, முத்துராமன்,
குமாரி சச்சு, வி. கே. ராமசாமி,
நாகேஷ், பாசியா.

- நடித்த -

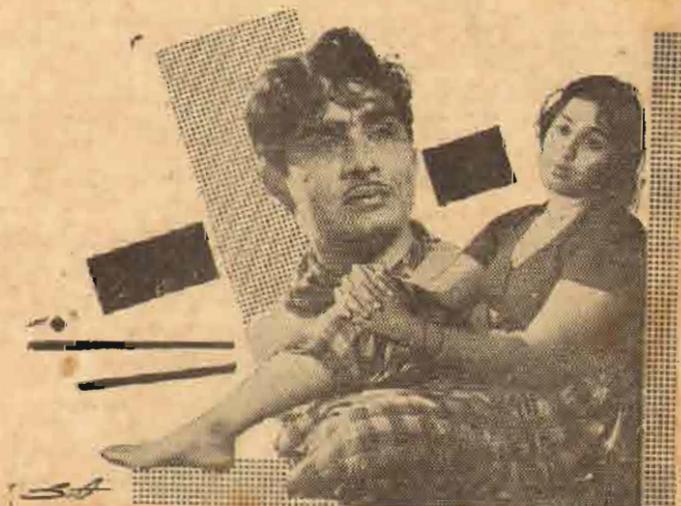
ஊட்டி வரை உறவு

(பாஸ்கன் சலுகைகள்ரத்து)

7-வது வாரமாக காட்சி தருகிறது!

லிடோ (பொரன்)

ஜனாதிபதி பரிசு பெற்ற சித்திரம்! (தமிழ் சிவசங்கரம்பிள்ளையின்)

செம்மீன்

(சஸ்டீமன் கவர் சித்திரம்)